

✓Dursun Karataş'a özgürlük kampanyasına destek vermek, yurtlçinde ve yurtdışındaki her devrimci-yurtsever için bir görev haline geliyor. Çünkü Dursun Karataş'ın özgürlüğünü istemek Türk, Kürt, Arap, Laz, Çerkez vs. ülkemizdeki bütün emekçi halkların kurtuluşunu ve vatanımızı özgürlüğünü istemek anlamını taşıyor.

Sorguvargıçı Jean Luis Brugler'in MIT ve siyasi polisten efine verilen bilgilerle yalan yanlış saptamalarıyla Fransız hükümetini ilgilendirmeyen sorular sorması üzerine Dursun Karatass Brugler'e unutamayacağı bir ders vermiş: "Faşizmin kendisi şiddettir. Asıl bu yargılanmalı. Siz faşizmi destekleyerek suç işliyorsunuz." sözleriyle faşizmi destekleyenlerin halk kurtuluş savaşçıların yargılayacağını vurgu-

Fransız hükümeti şu ana kadar Dursun Karataş'ı TC'nin faşist katilione teslim etmeyi günderne getirmedir. DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın 4 ayı aşkın süredir tutsak olarak ahkonulması, Fransız hükümetinin ç-

İtali karşı heptasindiran kaynaktanla
rehine politikası uyguladığını gösteri-
yor. Bu politikadan kada ne kadar süre-
ceği ve Dursun Kartağın özgülürü-
nün kada ne kadar gac edileceğie
hiçün belli değı. Ancak belli olan şı ki
Fransız hükümeti ne kadar büyük bir
baaki ile karşı karşıya birakılmış
DHPK-Ö önden Dursun Kartağın öz-
gölürölün ve dolayısıyla devrimci
halk kurtuluş savayışının önüne ka-
naksız bir engelile de atılmışla o Karta-
ğatsa "Özgürlik" kampanyasına de-
tek vermek, yurtdışında ve yurtdışın-
daki her devrimci-yurtsever için bir gö-
rev haline geliyor. Çünkü Dursun Karta-
ğın özgülürölün istemek Türk, Kürt,
Arap, Laz, Çerkez vb tüm emek-
halkların kurtuluşunu ve vatanımız
özgülürölün istemek anlamına taşıyor

İŞÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

A black and white photograph capturing a moment of protest or civil unrest. In the center, a young man with a beard, wearing a red jacket over a patterned shirt, has his right arm raised in a fist. To his right, another young man in a dark jacket also has his arm raised. In the background, a large banner is visible with the text 'HÜSEYİN DENİZ ÖR' and 'HESARINI SÖR' (likely part of 'Hesarını Sor'). Several other individuals are visible, some looking towards the camera and others looking away. The scene is outdoors, with some foliage visible in the lower left corner.

A group of people in traditional Chinese attire, including long robes and hats, are performing a dance or ritual in a snowy field. They are holding long poles or flags, and the scene is set against a backdrop of bare trees and a bright sky.

Yazın sayfa 12'de —

Yokaul Kürt hakimı hedef alan kontra saldırılar zincirine 12 Ocak'ta kahve tarama eklendi. Saldırıda Hacı Bahattin Oğuz öldü... 6 kişi de yaralandı. 17 Ocak'ta ise sivil polisler HADEP'li Kazım Peke'yi evinde bulamayınca, evi eşyaları ile birlikte ateşe verdiler.

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

Merhaba,

Geçtiğimiz hafta halk düşmanları, düşmanlığa devam ettiler yine... Sana düşman, bana düşman, halka düşman... Demokratik kurumlardan sosyalist basına, yüksek öğrenim gençliğinin onurunu sömürdüler, işçilere, memurlara, "Sağ Aldınız Sağ İstiyorum" diyen analizimize kadar, tüm hedeflerini saldırdılar, "düşman" dılar.

İşte geçen hafta: Saldırı ve Direnme!

Milli Güvenlik Kurulu'nun meşhur toplantısının ardından, Ankara'daki Çağdaş Sanat Atölyesi talan edildi, altı kişi gözaltına alındı, işkence görüldü, Mersin Halkevi ve Mersin İnsan Hakları Derneği kapatıldı.

Yurtsever-sosyalist basın Malatya, Ankara, Trabzon, Samsun ve İstanbul'da göğüsledi saldırıları. Özgür Gelecek gazetesi basılarla 7 muhabiri gözaltına alındı. Kızıl Bayrak Gazetesi'nin Ankara bürosu basıldı. Ovak, Atılım, Nevroz ve Alimler hakkında toplatma kararı verildi.

Neyle derlenirse denesinler, "susmayacağız" dedik, susmuyoruz!

Forumlardan, anfilerden, işkence hanelere üniversite gençliğinin sesini taşıyan dört TÖDE'liyi Diyarbakır'da katedti düşman. Kürdistan, Arap ve Kürt milliyetinden karamfillere bir kez daha kızıldı. Yüreğimizeki öfke yine bir rüzgarla dalgalandı. Diyarbakır, Diyarbakır... Unutma bizi! Taşist kurşunlarla can verdiğimiziz Diyarbakır, Diyarbakır... Yıkılacak kalelerin/kızıl bayrak dikileceği yeni burçlara...

Her bir ayardan atığımız slogan gürlediği sürüyor. "İsmail Baheççi Kaybedilemez!" Türkiye ile sınırlı kalmayan, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele eden pek çok kesimin aynı ses katılıyor sesimize. Yine de daha fazla, daha gür diyoruz ve geçen hafta yitmiş çağrışı tekerliklerini. "Herkesin yapacak bir şeyleri var." Ve bugün herkesin yapabileceği şeyleri yapma günüdür. Yaşayın analarımız İsmail Baheççi'yi geri alalım! İski benlerini öyle yatabilirlerse, coplanıyolar ancak yürümeye devam ediliyorsa, sen de ses vermelisin: Sağ aldınız, sağ istiyorum!

Karanzen'in Öfkesi Pankart Oldu

Geçtiğimiz hafta Samsun'da aralarında Özgür Karadeniz muhabirlerinin de olduğu sekiz kişi gözaltına alındı. Saldırı Samsun'da sınırlı kalmadı. Trabzon'da Özgür Karadeniz gazetesi Yazı İşleri Müdürü ve üç muhabirine Mücadele gazetesi muhabiri de dahil, 14 kişi gözaltına alındılar. Bir gün sonra ise üçü serbest bırakıldı. İşkence katiller, işkencehane duymaktan bıktılar! "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganıyla, 19 Ocak sabahı Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nün karşısına anılan pankartla karşılaştılar.

Çıkardıkları yasalara devrimci basını dört bir yandan kuşatarak boğmaya çalışıyorlar. Saldırıların yoğun hedeflerinden biri de Mücadele gazetesi oldu. Aldığı milyarlara para cezalarıyla temsilci, muhabir ve yazı işleri müdürlerine verilen hapis cezalarıyla, başkaları, işkencelelere geri adım atılabileceklerini sandılar. Olmadı. Devrimci dayanışmanın basın cephesinde en güzel örneklerinden biri yaratıldı. Mücadele bir misyon olarak taşıdı, kardeş dergi ve gazetelerce. Ancak aynı dağıtımına giremedi. Elden dağıtılabildiğimiz ölçüde ulaşılabildik sizlere. Bu, İstanbul'da bile pek çok okurumuz kavranış sıcaklığını taşıyamaz demekti. Bu saydığımız nedenler ve çeşitli eksikliklerimiz yüzünden sizleri yeni yayımlımızla kucaklamamış geçti.

Yeni haftanın "Kurtuluş"da doğru atılmış büyük bir adım olması dileyeyim...

DHKC, Koç Holding'in araba deposunu bastı

Koç'un araba deposuna

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi (DHKC) ülkemiz halklarına yaşamı haram eden tekelleri, emperyalizmin işbirlikçilerini her zaman kendisine hedef olarak seçiyor, bu hedeflere vurmaya devam ediyor. Bu hedeflerden biri de Koç Holding'in Kasımpaşa'daki araba deposu oldu.

14 Ocak akşamı Kasımpaşa'daki araba deposuna gelen 6 DHKC savaşçısı, ellerinde tek silahlı olan bir biden benzinle depoda bulunan araçların çoğunu tahrip ettiler. Silahlı olmadığı halde bekçiyi etnerne eden savaşçılar, etkil kullanıldığında her şeyin silah olabileceğini gösterircesine, araçların çoğunun camlarını kırarak tahrip ettiler. Araçların içine benzin döküldükten sonra da, Koç Holding'e ait araçları ateşe verip depoyu terk ettiler.

Yeseil Sol Partisi'nin Fransız hükümeti yetkililerine gönderdiği Fransızca mesajda şöyle denildi:

"Bayanlar, Baylar, Rotterdam Türk topluluğu içinde Dursun Karataş'a Dayanışma Komitesi kurulmuştur."

DHKP-C önderi Dursun Karataş halen Fransa'da tutuldu bulunmaktadır. Yukarıda adı geçen komiteyi desteklemek sizden Dursun Karataş'ı serbest bırakmanızı istiyoruz.

Dursun Karataş'ın Kürdistan'da ınsafsız bir şiddet uygulayan Türkiye yetkilileri karşı olmakta başka herhangi suç sayılacak bir eylemi olmamıştır.

Gecün Karataş'ı Türkiye yetkililere karşı korumakla, karşılarına şiddet politikası güden ve her defasında da uluslararası insan hakları komisyonunca mahkum edilen bu sorumlular desteklemiş oluyorsunuz. Saygılarımızla..."

"Amerika Birleşik Devletleri, çeşitli ülkelerden seçilecek 50.000 kişiye kendi topraklarında iş olanakları yaratılacağını, bu kişilerin daha sonra da Amerikan vatandaşlığına geçebileceklerini açıklamış. Bu program kapsamında Türkiye'ye de 3.000 kişilik kontenjan ayrılmış..."

Özel bir TV kanalında geçtiğimiz günlerde yayınlanan bir haberde, özetle bu bilgileri veriliyordu. Yine aynı habere göre, Amerika'ya gitme şansını(!) kazanacak olan bu üç bin kişi, lise mezunu olup herhangi bir işte en az iki yıl çalışmış olmaları arasında kural ile seçilecekleri ve bu şartlara uygun herkeş başvuru da bulunabilirler.

İşte kurtuluş yolu! Şansınız biraz yarıdım etti mi, ver elini özgürlüğe cenneti Amerika! "Fırsatlar ülkesi"ne kapıyı atmadan, Amerikan rüyasına katılmak Amerikan vatandaşlığına geçebilecekler daha büyük bir fırsat da olamaz herhalde.

İyi de, böyle bir fırsat ABD'nin yaratıyor? Milyonlarca işsiz, evsiz ve aç insanın yaşadığı, dünyada savaş ortamının en yüksek olduğu topraklara, 50 bin insanı davet etmesi-

nin nedeni ne?

ABD'nin yeni açtığı: Yeni sömürge ülke halklarını bir de bu yolla kendisine bağlamayı düşünüyor ABD. Ekonomik, siyasi bağımlılığı "normal" gören, ulusal onurunu yitirmiş bir halk yaratılabilecek için, açıldığı sürüklediği insanlara "şans" tanıyor! Ülkemizi "küçük Amerika" yapmaya kalkışan usakların efendisi olarak insanlarımızı "küçük Amerikalılar" olmaya çağırıyor... Dilediği gibi kullanılabileceği uzun işgücü de cabası. Kısacası, ABD emperyalizmi, mi kaz gelecek verden tavuk esirgemiyor ve bu tür programları uzun vadeli çıkarlarını düşünecek düzenliyor.

Peki, ülkemizdeki iktidar sahipleri ne umuyorlar böyle bir programdan. Onların sorunlarını, milyonlarca işsiz iş bulmak, emekçilerin daha rahat yaşamasına yardımcı olmak olmadığı, halka karşı uyguladıkları politikalarla ortada.

Emperyalizmin uşağı egemen güçlerin de niyetleri, hiçbir şey vermedikleri emekçi halkları biraz da bu şekilde oyalamak, sahte umutlar yaratmak. İktidar, kaç kişinin kendisi yönetilebilecek tepkisini bastırabilir, kâr sayıyor. Bu yüzden de ol-

madık cambazlıklarla, üçkağıtlarla çıkıyor halkın karşısına. "Şanslı" ABD yollarının seçimi de ayrıca dikkat çekici: Kura ile...

Sömürücü zorbalara, yaşadıkları çözümsüzlükler içinde iktidarlarını korumaları şansa kaldığını düşünen olmaları ki, halkın da yaşama şansını yitirmesi, herkes kendi başının derisini baskınladıkları olur. Aynı günlerde emekçilerin yeri iktidarların Milli Piyanço olarak verilebileceği fikrini de ortaya atan iktidar yetkilileri bu kez, "gelin, kura çekilişine katılın, kazansanız Amerika vatandaşsı olursunuz, rahat edersiniz" diyorlar.

Yüzleri kızmıyor. "Vatan millet aşkı" üzerine koparıldıkları ana fırtınaya, devrimcileri, bu ülkelerin gerçek vatanseverlerini "vatan haini" ilan eden partilerinden hesap soracakları yaver giderse, ABD vatandaşsı olabilirsiniz" derken hiç sıklımlıyor.

Emelisiniz, alın terini emperyalizme peşkes çektiler ki bu ülkelerin insanlarını, şimdi kimlikleriyle bilinen satmaya hazırlanıyorlar. Bu halleriyle geçmişin köle tüccarlarına ne kadar da benziyorlar. Ve bunları yaparken utanmıyorlar.

Nişin utanırsın ki! Türkiye, ABD vatandaşsı olan ve tüm servetini

ABD'ye kaçırmanın yollarını arayan bir başbakan tarafından yönetiliyor. Bu ülkelerin burjuvaları, doğum yapacak binlerce ABD'ye götürüyorlar ki, çocukları "Amerikalı" olsun. Böylelikle soysuz olan egemenler, halkımızdan da aynı şeyleri istiyor. Vatanımızı, halkımızı, ulusal onurumuzu, hak getire... Bunların hepsine boynusalmış, herkes kendi başının derisini baskınladıkları olur.

Fakat ne yapılarca yaparsınlar, yaklaşıp sonlarını engellemeyiyorlar, engellemeyecekler. Bu vatanın emekçisi, her geçen gün daha iyi anlıyor ki, tek başına kurtuluş mümkün değildir. Her geçen gün çoğalarak gelişen mücadele safılarına katılanlar, kendileriyle aynı ederecece politika yapan iktidarlardan ve bütün diğer partilerden hesap soracakları gün hazırlanıyorlar.

O gün geldiğinde, halkın değil halkı "küçük Amerikalı" yapmaya kalkışanların ihtiyacı olacak ABD pasaportuna. İşbirlikçi egemenlerin en büyük korkusu olan özgür vatan, emekçi halkların, kardeş halkların bayram yeri olacak.

ABD pasaportunu ihtiyacı olanlara bırakalım, bize gereken ABD pasaportu değil, özgür vatan'dır.

okur mektupları

Gerçek dergisine bir öneri: "Dağlara gel"

(...)

Gerçek dergisinin 24 Aralık 1994 tarihli sayısında kamu emekçilerinin 20 Aralık eylemleri ile ilgili değerlendirmesi okurken gözümü capan bir yazıdan söz etmek istiyorum. Bu dergi "20 Aralık başlangıç" başlığını taşıyan haber-yorum yazısında geçen "garip destek" altbaşlığını gördüğümde önce "ne acaba" dedim, çünkü, merakla başlıyorum, altındaki kısmı okumaya başladım. Aynen aktarıyorum.

"Memur eyleminin bütün emekçi kesimlerlerden bir destek gördüğünden hemen herkes hem fikir. Ve kuşkusuz bu desteğin en içten verildiği kesimlerden biri de ilerici demokrat çevreler. Ama sorunlara yığınca ihtiyaçlarından değil de, kendi sorunlarından kalkarak verilen destek de niyetlerin ötesinde bir 'garip' destek oluyor. Örneğin İstanbul'da Aksaray ve Kadıköy'deki mitinglerde, bazı müzik grupları 'Dağlara gel dağlara' temalı şarkılarla memur hareketine destek verince, müzgin coşkusunun ötesinde şarkıların içeriği ile memur ve işçi mücadelesinin politik platformunun işi pek anlaşılmadığı gibi, pek çok memur da bu grupların neden sahneye çıkarıldığını pek anlayamadı."

Evet, "garip destek" buydu. Bunun kadar yüzyüze eylemde, direnişte, grevde şarkılar, türküler, mesajlarıyla emekçilerle omuz omuza mücadele eden (Gerçek'in adını yazmadığı, ancak pek çok memur'un adından tınısladığı) devrimci müzik gruplarının verdiği desteğin

"Şarkıların içeriği ile memur ve işçi hareketinin politik platformu" arasında ilgi kuramamak Gerçek yazarları gibi "politik" insanlara yakışmıyor. Pek dinleyeceklerim sanmıyorum ama ben yine de Gerçek yazarlarına "Başınıza bir hal gelirse" -olur ya- "dağlara gel dağlara" diyorum.

"garip" bulunması karşısında ilk anda şaşırmadım desem yalan olur. Gerçek dergisinin arkaadamların söylenen diğer şarkıları duymazdan gelip, "Dağlara gel" şarkısına takılmalı da ilginç geldi doğrusu. Ancak bu takıntıyı sırf kendileri ile sınırlı bırakmayı, "pek çok memur"la mal etmeye kalkıştıklarını görünce, bir memur olarak iki çift söz söylemek geldi içimden.

Öncelikle söyleyelim ki, ben memurlarda Gerçek yazarlarındaki gibi "Dağlara gel" takıntısına rastlamadım. Biz yüzyüze memur, takıntı bir yana haley çekiyorduk "Dağlara gel" ile. Devrimci müzik gruplarının "yığınların ihtiyaçlarından değil de, kendi sorunlarından kalkarak" destek verdiğini söyleyen Gerçek yazarlarının "aki vermek" dışında, yığınların hangi ihtiyaçlarına cevap verdiğini bilemiyoruz. Ancak "Dağlara gerkenden söz edile aniden rahatsızlandığı göz önüne alınırsa, tam da "kendi sorunlarından kalkarak" bir takıntıya

kapıldıkları görülüyor. "Yersiziz" diyemiyorum; binlerce işçi ve emekçi "dağlara gel" ile haley çekmekte vazgeçemeyecine göre, rahatsızlığını tedavisi için "dağ havası" almakta başka çare kalmıyor. Ama bunun için de "dağlara gel"mek gerekıyor.

"Şarkıların içeriği ile memur ve işçi hareketinin politik platformu" arasında ilgi kuramamak Gerçek yazarları gibi "politik" insanlara pek yakışmıyor. Ama bu anlayışsızlığın "pek çok memur da bu grupların neden sahneye çıkarıldığını pek anlayamadı" denilerek memurlara mal edilmesi doğrusu ayıp olmuştur. "Madencinin solukluğu", "kondurlardan gelişmişliği", "yoksulluk çekmişliği" diyen emekçilerin "kör olası kahe devran" isyanını ve "Haklıyız Kazanacağız" inancını alanlara taşıyan devrimci sanatçıların "neden sahneye çıkarıldığını" anlamayan bir tek Gerçek yazarlarıdır. Bu anlayışsızlığın tedavisi şehirlerde mümkün, bunun için "açıkçözgü" bırakmak yeterdi. O zaman, devrimci sanatçıların alanlarda, direnişlerde, grevlerde emekçileri sözlere ve müzikleriyle nasıl kucakladıklarını görecek ve "neden sahneye çıkarıldıklarını" anlayacaklardır. Bu zihin haley uçuk enteller kazandırmaz onlara, ancak halkla kaynaşmış sanatçıları yaratmaları mutlaka beklendi.

Pek dinleyeceklerini sanmıyorum ama ben yine de Gerçek yazarlarına "Başınıza bir hal gelirse" -olur ya- "dağlara gel dağlara" diyorum.

Mücadele okuru bir memur

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin devrimci tutsaklara yönelik düşmanlığı sürüyor

Yaklaşık 2-3 ay önce tutsakların mahkemedeki protestolarını bahane eden DGM Başsavcısı "güvenliğimiz yok" diyerek mahkeme girişinde ikinci bir üst araması dayatmıştı. Cezaiye çıkışında, cezaiye dış güvenliği tarafından arandıkları halde böylesi bir uygulamaları DGM nezaretinde tekrarlanmak istenmesinin tamamen keyfi ve tutsakların siyasi kimlik ve onurlarına saldırı anlamı olduğunu ifade eden DHKP-C tutsakları, diğer olarak bu keyfiliği kabul etmemişler ve protesto ederek direnmişlerdir.

DHKP-C tutsakları dışındaki diğer davalarından tutsakların tüm oportünist, uzlaşmacı ve direniş kırıcı tutumlarına rağmen, süren direnişin karatılığında karşısında DGM Başsavcılığı geri adım atmak, boyun eğmek zorunda kalmıştı.

Yenilgi hazmedemeyen DGM Başsavcılığı, tutsaklara saldıranın her geçen gün yeni yollarını yaratıyor, kontrolden hukukun temsilcileri, devrimcileri düşmanlaştırmak bu kez daha kapsamlı bir saldırıyla ilan ediyor.

17.10.1995 Salı günü cezaiye dışgüvenliği tarafından DGM'ye gidecek olan tutsaklara DGM Başsavcılığının emri gereği ayakbağı araması yapıldığı bildirildiğinde tutsakların bunu reddetmesiyle mahkemeye karşılaştılar. Tamamen keyfi ve insanlık onuruna aykırı olan bu uygulamanın tutsaklar tarafından kabul edilebilmesi mümkün değildir. Yasadışı ve keyfi olarak dayatılan bu uygulamalar, devrimci tutsakların yıllardır can, kan bedeli sürdürdükleri direnişleriyle kazandıkları tüm haklarını gasp etmeye yönelik olarak güdüme gelecektir.

Saldırıların yenilgiyi etkileme hazırlığı olan işizimin, ne bu uygulamanın ne de diğerlerinin başanılı olma şansı yoktur. Devrimci direniş karşısında diz çökmekten kurtulamayacaklardır. Saldırıların bir yönü de devrimci tutsakların avukatlarına da yönelmiş olmalıdır. Duruşmalarla girmeden önce avukatlarımızın da üstü tamamen yasadışı şekilde aranamak istenmektedir.

DHKP-C tutsakları olarak, başta DGM Başsavcısı Ahmet Koksak olmak üzere, tüm DGM yetkililerini uyuyoruz. Kontrolden ile, işkenceci polisle işbirliği içinde devrimci tutsaklara yönelik saldırılarla sadızca saldırılara artıyor, devrimci tutsakların öfkelerini karşısına göpürsünüz. Hiçbir saldırının devrimci tutsakların direniş karşısında sonuç alamayacağını bilimli ve adamlarını ona göre atmalısınız.

Tüm devrimci, demokrat kamuoyunu gasp edilmeye çalışılan savunma hakkımız için duyuru olma ve tepki göstermeye çağırıyoruz.

DİRENİŞ VE ZAFER GELECEĞİDİR!
YAŞIN DEVRİMCI HALK KURTULUŞ PARTİSİ-CEPHESİ!

19.1.1995

Sagmalcair Cezaiye Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi Tutsakları

Mücadele gazetesinin yeni hesap numarası: Bülent Bağcı adına,Türkiye İş Bankası İstanbul Çağaloğlu Şubesi 1095-300-430944

Diyarbakır'da 4 TÖDEF'li öğrenci kursuna dizildi.

DHKC: HESABİ SORACAĞIZ!

Gazetemize gönderilen 19. 01. '95 tarihli DHKC: (Halk Kurtuluş Cephesi) imzalı 4 numaralı Haber Bülteni'nin aşağıda yayınıyoruz

OLİGARŞİ KANA DOYMUYOR!

Diyarbakır'da dört TÖDEF'li öğrenci kursuna dizildi

"Halkımız, Yurtsever-Devrimci Kamuyol!"
12 Ocak 1995 günü Diyarbakır'da, halkımızın dört yaşlı evladı kontrolgârlı ekiple tarafından vahşice katledildi. Olay hiçbir tereddütü ve vermayecek açıklıkta bir "katliam" dır. Adın adam hazırlanmış ve suç "taamüden" işlenmiştir.

Olayın gelişimi kısaca şöyledir:
Bir süre önce Mucadele Gazetesi Diyarbakır bürosu muhabirliği gönlü olarak işlenen Dicle Üniversitesi öğrencisi Refik Horoz, katliamı sabah evden ayrıldıkdan kısa bir süre sonra polis saldırısına uğramış ve gözaltına alınmıştır. Yine aynı gün, saat 17.00 saatlarında Dicle Üniversitesi öğrencisi Reyhan Havva İpek, bir arkadaşıyla Diyarbakır'da yolda yürürken polis tarafından durdurulmuş ve Reyhan'ın yanında bulunan Nurya adlı şahıs gözaltına alınmıştır. Polis katledilecek kişileri özellikle bırakmıştır.

Aynı gün saat 20.40 saatlarında daha önce gözaltına aldığı Refik Horoz'a birlikte eve gelen polis, ileride Reyhan'ın da bulunduğu yine aynı üniversiteden Hüseyin Deniz, Selim Yeşiloğlu ve arkadaşlarımızı üzerlerine sayısız mermi sıkarak alçakça katletmiştir.

Katledilen arkadaşlarımızın kimlikleri şöyledir:
Reyhan Havva İpek: 1970 Siverek doğumlu, Kürt (Zaza) milliyetinden. Dicle Üniversitesi Fizik Bölümü 3. sınıf öğrencisi.

Hüseyin Deniz: 1974 Adana-Ceyhan doğumlu, Kürt milliyetinden. Dicle Üniversitesi Matematik Bölümü 3. sınıf öğrencisi.

Refik Horoz: 1971 Antakya doğumlu, Arap milliyetinden. Dicle Üniversitesi Matematik Bölümü 3. sınıf öğrencisi.

Selim Yeşiloğlu: Dicle Üniversitesi Biyoloji Bölümü 4. Sınıf öğrencisi.

Yurtsever Kürtistan Gençliği!
Kürtistan'ın bir baştan bir başa kana boyanay, halkımızın ocakını söndiren, yerinden yurdundan eden gelineşimiz dul, çocuklarımızı yetim bırakan bir alçak düzünün cinayet ekiple, 12 Ocak günü suçlarına bir yenisi daha eklenmekte hiç tereddüt etmemişlerdir. Gençlerimizin doküğü kanlara, analarımızın doküğü gözyaşlarına ve gökyüzünü yırtan çığlıklarına bir yenisi daha eklenişlerdir.

Kayplar, katliamlar, işkenceler, tecavüzler günlük hayatımızın bir parçası haline getiren, artık hiçbir bedel ödemedikçe, suçların gizlenmeye-sekilmeye gerek görmemektir.

Dün Üğürümüz, Şengüllümüz, Şeherlerimiz kıyanlar; namusumuz, onurumuz, ekmeğimize saldınlar; kenderlende bir hakkı buluyorsanız söyleyelim, sesin için bir hak olmanın cıkmış, bir görev haline gelmiş-

Bu tepkilerden biri de 15 Ocak'ta Kadıköy'deki yürüyüş... Bu yürüyüşü Halk ve Özgürlük Platformu ile Pir Sultan Demirel üyelerinin, Birleşik Sosyalist Parti ve SHP Gençlik kolunda bulunan duyuru ilanları, Özgür Gençlik okullarının oluşturduğu Gözaltında Kayıplar Hayır Komitesi'nin çağrısıyla düzenlendi. Yürüyüş saat 14.15 civarı başladı. Çok sayıda kişinin katıldığı yürüyüş sırasında "İsmail Poliste Halkı Adaletli Elimize", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganları atılarak buğüne kadar "kaybedilen" devrimlerin resimleri taktı. Yürüyüşte ayrıca Halk ve Özgürlük Platformu pankartları da vardı. Altıyol'da gelen yürüyüşçüler burada polis baskına karşı karşılaştılar. Polislin saldırısı üzerine kitle coplara taşlarla karşılık verdi. Polisli yürüyüşçüler arasında da çıkan bu çatışmada bazı bankalar da tahrip edildiği öğrenildi. Polisli yürüyüşte katılanlardan 17 kişiyi gözaltına aldığı öğrenilince tekrar biraraya gelen yürüyüşçüler Kadıköy CHP binasına gelerek burada bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında "Gözaltında Kayıplara Hayır Komitesi" olarak "İsmail Bahçeci'yi sağ istiyoruz" talebi yinelenirken, gözaltına alınanlara da derhal serbest bırakılması istendi. Gözaltına alınan 17 kişi gün sonra serbest bırakıldı.

tır artık.

Görev hiçbir kayıya ve soru işareti ne meydan bırakmayacak kadar açık ve nettir. Düşman açık, hedef bellidir.

Düşman yok edilmelidir.
Bütün gücümüzü, olanaklarımızı; düşmanı yok etmek için seferber edelim.

Silahlanalım, savasalım.
Öğrenci Gençliği!

Türkiye ve Kürtistanlı öğrenci gençliğinin demokratik üniversite ve insanca bir yaşam mücadelesine önderlik eden TÖDEF'in mücadelesini dün gözaltılar, şarjolar ve okuldan arımlarına emmeye çalışan oligarşi, bugün artık katliam silahına sarılmış. Daha dün okula duvarlara ağız asarken, kitle gösterilerinde en önde slogan atarken öldürüldüğün, anıtları birlikte doldurduğunuz dört kurdesinin cesetleri üzerinde sarhoş naranlı atılan namurları, yarı size de dönmektedir. Düşmanlarımız, yalnızca öğrenim hakkımıza saldırmakla kalmıyor, yaşam hakkımıza da gasp ediyor. Uydurma senaryolarla zihinleri bulandırılmaya, kanlı görüntülerle bilinler-dünama uğratılmaya çalışılıyor.

Bunlara sessiz kalmayalım.
Sesimizi yükseltelim, daha güç sesle haykuralım! Öğrenci gençliğinin mücadelesi katliamlarla durdurulamaz! Bu suçları işleyenler, halkın devrimci adalelerinden kaçamayacaklardır.

Ostalar! Yoldaşlar!
Yoksulluk, işsizlik, işkence ve zulüm düzünün den kurtuluş için, tam bağımsızlık ve onurumuz için, bilincimiz ve yüreğimizle düşmanı imha etmeye kilitlenelim. Başka yolumuz yoktur. Düşman dört arkadaşımızı katlederek bu gerçeği bizlere bir kez daha göstermiştir.

Bu düzen çürümüşlüğü, kokuşmuş-tur. Kan ve tirin irtedirektir. Çöken ekonomi, beraberinde siyasi istikrarı getir-mişti. Saldırganlığı bu yitirdiler.

Ülkemizi devrime gebe-dir.
Karanlığın en koyu olduğu an, safa-ğın yakın olduğu andır.

Silahlanacağız, savasacağız ve na-sırlı ellerimizle geçevi gün devireceğiz.
Parti beynimiz, Cephe silahımızdır.

Beynimizde düşünelim, silahımızla vura-lım. Vurdukça kazanacağız.
Parti-Cephe'nin Önderliğinde, cesaretle, inançla, sabırla mücadelede bir savasta şehitler verdik, vereceğiz. Her gün yeni bir acıyla sırsızlan yürüyüşün çelişke-secek. Canlarını feda etmekten kaçınmayan şehitlerimizin yolunda kurtuluşa daha yakıyacağız.

Zafer bayrağımızın kızılğında, sloganlarımızı okutduğumuz silahlarımız namurlanabilir. Düşmanın açtığı savaş kabulümüzdir: Diş diş, tırnağı tırnak, cana, can!

HERŞEY ZAFER İÇİN!
HERŞEY KURTULUŞ İÇİN!
ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!
OLİGARŞİYİ DÖKÜĞÜ KANDA SORACAĞIZ!

Arkaadınları haykırıyor:
"İsmail Bahçeci Kaybedilemez"
Marmara Üniversitesi İktisat Fakültesi öğrencileri yaptığı forum da gözaltında kaybedilmeye çalışan İsmail Bahçeci'nin yaşamı anlatıldı. Halkın mücadelesini kırmak için her türlü yonteme başvuran devletin katliamları, gözaltıları, hapis cezalarıyla sonra gündeme geldiği ve yaygınlaş-tırması çağıştırdığı kaybetme politikası anlatıldı. Konuşmalar "İsmail Bahçeci Şahitlenmelidir" çağırısı yapılarak devam etti. "İsmail Bahçeci Kaybedilemez", "Sağ Aldınız Sağ İstiyoruz", "Kayıpların Hesabı Sorulacak" sloganları naltığı forum Halk ve Özgürlük Platformu ile TÖDEF pankartları-nın açılması ve "Bize Ölüm Yok" marşının söylenmesiyle bitirdi.

Cezaveleri sessiz kaldı-madı
Amasya Cezavelerinde DHKC-P tutsakları 13 Ocak günü yaptıkları açıklamada öldürülen Halkın mücadelesinde yürüyüşte kaybetme politikası-nın ve "Bize Ölüm Yok" marşının söylenmesiyle bitirdi.

Aynı gün Yozgat Cezavelerinde bulunan DHKC-P, PKK, TKP-ML, TKDP, MLKP-K, TKEP-L tutsakları da tam kamu-yuvarı duyuru olmaları çağırıldı.

Gözaltında Kayıplara Hayır Komitesi Onat Kutlar'ın cenazesindeydi
Onat Kutlar'ın 14 Ocak'ta Cumhuriyet gazetesinde yapılan ce-

zafele katılan Devrimci Halk Güçleri sloganı ve pankartlarıyla İsmail Bahçeci'nin katledilmeyeceğini haykırıldı. Aynı sese Halk ve Özgürlük Platformu ile Gözaltında Kayıplara Hayır Komitesi de açıkları pankartlarıyla omuz verdi. Cezave töreninde bir çok "İsmail Bahçeci Kaybedilemez", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz", "İsmail Bahçeci'yi Sağ Aldınız Sağ İstiyoruz" sloganları atıldı. Cezave töreninde konuşmaya çalışan Kültür Bakanı Turgut Savas'ın sözleri de katehalı kesildi. Daha sonra kortaj halinde Teşvikiye Camii'ne doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında Pir Sultan Abdal Kültür Demirel üyeleri de gözaltında kaybedilenlerin resimlerini taşıdılar.

Atina Türk Konsoloslugu-na yürüyüş
Yunanistan'da DHKC-P, TKDP, TKP-ML, MLKP-K tarafından oluşturulan "Devrimci Dayanışma Komitesi" 13 Ocak günü gerçekleştirdiği yürüyüş ve mitingde İsmail Bahçeci'nin serbest bırakılması istedi. Gerçekleştirdiği yürüyüş ve mitingte İsmail Bahçeci'nin serbest bırakılması istedi.

Türk konsoloslugu önünde toplanan eylemciler "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Gözaltında Kayıplara Son" vb sloganları atarak Demirel ve Çiller'in resimlerini taşıdılar.

Yunan Komünist Partisi yayımlı Rizospartisi ve Yunanistan'da yayınlanan Avgi gazeteleri mitingde oldukça geniş yer verdi.

Avrupa Parlamentosu Üyesi Yunanlı Sol Birlik milletvekili Mihalis Papayannakis ise İsmail Bahçeci'nin kaybedilmek istenmesini bir soru

Reyhan Havva İpek

Selim Yeşiloğlu

Hüseyin Deniz

Refik Horoz

Devrimci Gençlik dergisi, Mücadele gazetesine, TÖ-DEF, Halkın Hukuk Bütüsü birer basın açıklaması yaparak katilimi kınadı.

Adana Haklar ve Özgürlük Platformu ve "Diyarbakır'daki demokrat ve yurtsever öğrenciler" adına yapılan açıklamada da olayın bir katliam olduğu belirtilerek kamuyu duyuru olun-maya çağırıldı.

Amasya Özel Tip Cezavelerinde bulunan DHKC-P, TKEP-L,

talar İş Bankası şubesiyle, İstanbul'da birçok banka şubesiyle bombalı ve molotoflu saldırılara tahrip edildi. Bu eylemlerin Diyarbakır katliamını protesto etmek için yapıldığı öğrenildi.

Diyarbakır katliamına yitirdiğinden da çeşitli tepkiler gemeye başladı. Bremen Üniversitesi Ya-bancı Öğrenciler Kurulu (AISA) ve Hollanda Demokratik Halk Demokleri Federasyonu yayınladıkları bildirilerle katilimi kınadı-lar.

Siyasi şubenin, köy halkına yönelik olarak "Cenazeyi görmeyiz, biz gömeriz, köyü ta-ran" tehditlerine rağmen cenaze geniş bir katılımı kaldırdı.

Cenaze sonrası görüştüğümüz Refik Horoz'un babası, "Savaşmak lazım, size söyleyeceğim, silah kullanmasını öğren. Devletin karşısına silahsız çıkmayın. Benim oğlum vatani için ölü. Üzülmiyoruz, üzülüğüm tek şey silahı sakamadan ol-mesidir", dedi.

3 gün sonra tekrar mezarlağı gelen Devrimci Halk Güçleri "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı bir gelleni Refik'in mezarı başına koyarak saygı duruşunda bulundu. Anma hesap sorulacağı yönünde mesajlar taşıyan metinlerin okunması ve türküle-rin söylenmesi son buldu.

Arap geleneklerine uygun olarak, Refik'in mezarı 1 hafta boyunca her sabah ziyaret edil-di.

Hüseyin Deniz ve Refik Horoz için anma yapıldı
Ailesi tarafından Diyarbakır'dan alınıp doğum yeri olan Adana'nın Ceyhan ilçesine bağlı olan Kızılder köyüne getirilen Hüseyin Deniz 14 Ocak'ta toprağa verildi.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara, daha da bütüycücek savas ortamı hazırlan-ma anlamına geliyor.

Düzenin egemenleri derbe baskı yasaları yapı-larak bu aynı zamanda onların halkı kazanmak için ellerinde hiçbir şeylerini kalmadığını gösteri-r. Devrimciler ise adaleti, onuru iyiden ve güzelden yana ne varsa temsil ettikleri tüm değerleri halkta, tüm bir insanlığı ve dünyayı kazanmaya vaadediyorlar.

Devrimcileri yenilmez kalan temsil ettikleri bu değerlerdir.
Ancak zafer kazanmak için daha fazlası gereki-yor. Geleceğe hazır olmak diş diş gelişen bir 'kavgada cesareti, inanç, sevec ve umudu daha sık sık ateşler için büyümek gerekiyor.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara, daha da bütüycücek savas ortamı hazırlan-ma anlamına geliyor.

Düzenin egemenleri derbe baskı yasaları yapı-larak bu aynı zamanda onların halkı kazanmak için ellerinde hiçbir şeylerini kalmadığını gösteri-r. Devrimciler ise adaleti, onuru iyiden ve güzelden yana ne varsa temsil ettikleri tüm değerleri halkta, tüm bir insanlığı ve dünyayı kazanmaya vaadediyorlar.

Devrimcileri yenilmez kalan temsil ettikleri bu değerlerdir.
Ancak zafer kazanmak için daha fazlası gereki-yor. Geleceğe hazır olmak diş diş gelişen bir 'kavgada cesareti, inanç, sevec ve umudu daha sık sık ateşler için büyümek gerekiyor.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara, daha da bütüycücek savas ortamı hazırlan-ma anlamına geliyor.

Diyarbakır katliamına yitirdiğinden da çeşitli tepkiler gemeye başladı. Bremen Üniversitesi Ya-bancı Öğrenciler Kurulu (AISA) ve Hollanda Demokratik Halk Demokleri Federasyonu yayınladıkları bildirilerle katilimi kınadı-lar.

Siyasi şubenin, köy halkına yönelik olarak "Cenazeyi görmeyiz, biz gömeriz, köyü ta-ran" tehditlerine rağmen cenaze geniş bir katılımı kaldırdı.

Cenaze sonrası görüştüğümüz Refik Horoz'un babası, "Savaşmak lazım, size söyleyeceğim, silah kullanmasını öğren. Devletin karşısına silahsız çıkmayın. Benim oğlum vatani için ölü. Üzülmiyoruz, üzülüğüm tek şey silahı sakamadan ol-mesidir", dedi.

3 gün sonra tekrar mezarlağı gelen Devrimci Halk Güçleri "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı bir gelleni Refik'in mezarı başına koyarak saygı duruşunda bulundu. Anma hesap sorulacağı yönünde mesajlar taşıyan metinlerin okunması ve türküle-rin söylenmesi son buldu.

Arap geleneklerine uygun olarak, Refik'in mezarı 1 hafta boyunca her sabah ziyaret edil-di.

Hüseyin Deniz ve Refik Horoz için anma yapıldı
Ailesi tarafından Diyarbakır'dan alınıp doğum yeri olan Adana'nın Ceyhan ilçesine bağlı olan Kızılder köyüne getirilen Hüseyin Deniz 14 Ocak'ta toprağa verildi.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara, daha da bütüycücek savas ortamı hazırlan-ma anlamına geliyor.

Düzenin egemenleri derbe baskı yasaları yapı-larak bu aynı zamanda onların halkı kazanmak için ellerinde hiçbir şeylerini kalmadığını gösteri-r. Devrimciler ise adaleti, onuru iyiden ve güzelden yana ne varsa temsil ettikleri tüm değerleri halkta, tüm bir insanlığı ve dünyayı kazanmaya vaadediyorlar.

Devrimcileri yenilmez kalan temsil ettikleri bu değerlerdir.
Ancak zafer kazanmak için daha fazlası gereki-yor. Geleceğe hazır olmak diş diş gelişen bir 'kavgada cesareti, inanç, sevec ve umudu daha sık sık ateşler için büyümek gerekiyor.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara, daha da bütüycücek savas ortamı hazırlan-ma anlamına geliyor.

Düzenin egemenleri derbe baskı yasaları yapı-larak bu aynı zamanda onların halkı kazanmak için ellerinde hiçbir şeylerini kalmadığını gösteri-r. Devrimciler ise adaleti, onuru iyiden ve güzelden yana ne varsa temsil ettikleri tüm değerleri halkta, tüm bir insanlığı ve dünyayı kazanmaya vaadediyorlar.

Devrimcileri yenilmez kalan temsil ettikleri bu değerlerdir.
Ancak zafer kazanmak için daha fazlası gereki-yor. Geleceğe hazır olmak diş diş gelişen bir 'kavgada cesareti, inanç, sevec ve umudu daha sık sık ateşler için büyümek gerekiyor.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara, daha da bütüycücek savas ortamı hazırlan-ma anlamına geliyor.

Düzenin egemenleri derbe baskı yasaları yapı-larak bu aynı zamanda onların halkı kazanmak için ellerinde hiçbir şeylerini kalmadığını gösteri-r. Devrimciler ise adaleti, onuru iyiden ve güzelden yana ne varsa temsil ettikleri tüm değerleri halkta, tüm bir insanlığı ve dünyayı kazanmaya vaadediyorlar.

Devrimcileri yenilmez kalan temsil ettikleri bu değerlerdir.
Ancak zafer kazanmak için daha fazlası gereki-yor. Geleceğe hazır olmak diş diş gelişen bir 'kavgada cesareti, inanç, sevec ve umudu daha sık sık ateşler için büyümek gerekiyor.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Diyarbakır katliamına yitirdiğinden da çeşitli tepkiler gemeye başladı. Bremen Üniversitesi Ya-bancı Öğrenciler Kurulu (AISA) ve Hollanda Demokratik Halk Demokleri Federasyonu yayınladıkları bildirilerle katilimi kınadı-lar.

Siyasi şubenin, köy halkına yönelik olarak "Cenazeyi görmeyiz, biz gömeriz, köyü ta-ran" tehditlerine rağmen cenaze geniş bir katılımı kaldırdı.

Cenaze sonrası görüştüğümüz Refik Horoz'un babası, "Savaşmak lazım, size söyleyeceğim, silah kullanmasını öğren. Devletin karşısına silahsız çıkmayın. Benim oğlum vatani için ölü. Üzülmiyoruz, üzülüğüm tek şey silahı sakamadan ol-mesidir", dedi.

3 gün sonra tekrar mezarlağı gelen Devrimci Halk Güçleri "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" yazılı bir gelleni Refik'in mezarı başına koyarak saygı duruşunda bulundu. Anma hesap sorulacağı yönünde mesajlar taşıyan metinlerin okunması ve türküle-rin söylenmesi son buldu.

Arap geleneklerine uygun olarak, Refik'in mezarı 1 hafta boyunca her sabah ziyaret edil-di.

Hüseyin Deniz ve Refik Horoz için anma yapıldı
Ailesi tarafından Diyarbakır'dan alınıp doğum yeri olan Adana'nın Ceyhan ilçesine bağlı olan Kızılder köyüne getirilen Hüseyin Deniz 14 Ocak'ta toprağa verildi.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara, daha da bütüycücek savas ortamı hazırlan-ma anlamına geliyor.

Düzenin egemenleri derbe baskı yasaları yapı-larak bu aynı zamanda onların halkı kazanmak için ellerinde hiçbir şeylerini kalmadığını gösteri-r. Devrimciler ise adaleti, onuru iyiden ve güzelden yana ne varsa temsil ettikleri tüm değerleri halkta, tüm bir insanlığı ve dünyayı kazanmaya vaadediyorlar.

Devrimcileri yenilmez kalan temsil ettikleri bu değerlerdir.
Ancak zafer kazanmak için daha fazlası gereki-yor. Geleceğe hazır olmak diş diş gelişen bir 'kavgada cesareti, inanç, sevec ve umudu daha sık sık ateşler için büyümek gerekiyor.

Devrimci Halk Güçleri (DHG) köylülerle birlikte 16 Ocak'ta yeniden Hüseyin Deniz'in mezarı başına gitti ve burada tüm devrim şehitleri ile Hüseyin Deniz ansısına saygı duruşunda bulun-

du. Halkın Hüseyin'i anlattığı, DHG'nin ise "Şehitlerimizin hesabını mutlaka soracağız" dediği anlamda ayrıca devrim andı içildi, şiirler okundu ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi.

Ardından "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür Hesabını Soracağız DHG" yazılı bir pankart açan Devrimci Halk Güçleri, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Hüseyin Yıldız Ölümsüzdür" sloganlarıyla anmayı sona erdirdi.

Refik Horoz'un cenazesi yine memleketi olan Hatay'ın Samandağına bağlı Yalıcada 15 Ocak'ta toprağı verildi. Jandarmanın köyün girişinde oluşturduğu 2 kontrol çemberi yüzünden köyden olmayanlar, köye alınmadılar.

Yasınların süren acı kırız koşullarını bizim de ciddiye almamız gerekli. Bu da işi daha açık çalış-malara,

Kürt halkının özgürlük sorunu, tüm emekçi halkların sömürden kurtuluş sorunu ile iç içe geçmişir

Kürdistan devrimle özgür olacak

■ **ULUSAL ÖZGÜRLÜK EMPERYALİZMDEN KURTULUŞ**-Yeni sömürgecilik yöntemlerinin geliştirildiği emperyalist sistem içinde, "ulusal özgürlük" kavramı, sadece bağımsız devlet - ya da federasyon- kurma hakkını değil, emperyalist sömür zincirlerinden kurtuluş anlamında kullanılrsa, doğru içeriğine kavuşmuş olur. Bağımsız görünüm tüm yeni sömürge ülkelerinde de anlamda bir "ulusal özgürlük" sorunu vardır.

Emperyalizm Döneminde Ulusal Sorun ve Özgürlüğün Tanımı

"Ulusal sorun" deyince, dünyada yaşanan güncel örneklerden hareketle, çoğu zaman, konu sınırlı bir çerçevede ele alınıyor; bağımsız devlet kurma talebiyle mücadele eden Kuzey İrlandalılar, Filistinliler, Çeçenleri ve ülkemizde de Kürt halkını ve dünyada birkaç ulusu daha ilgilendiren bir sorunmuş gibi algılanıyor.

Peki, sorun bu kadarla sınırlı mı? Değil elbette.

Örneğin, dünyanın büyük bölümünde, milyarlara insanın yaşadığı ülkelerde, insanlar kişi başına 300-500 dolarlık bir milli gelirle yaşarken, hatta her yıl aşıtlardan ölenlerin olduğu birçok ülke varken, dünyanın diğer bir kısmı ülkeleri kişi başına 30 bin dolara ulaşan milli gelirleriyle zenginlik içinde yüzyüyor. Bu büyük farklılaşmanın sebebinin emperyalist sömürgecilik olduğu biliniyor.

Emperyalist devletlerle, onlara bağımlı ve geri bırakılmış, yoksul halklar arasında var olan bu büyük gelir uçurumuna yol açan sömürgecilik, *ulusal nitelikli bir sorun* olarak, üstelik giderek ağırlaşıyor. Geri bırakılmış ve yoksul ülkelerin, kendilerine ait sözcük bağımsız devletleri olmasına rağmen, yeni sömürgeci ilişkiler temelinde emperyalist devletler tarafından sömürülmesi ve

yaşısı ve ulusal bilincin zayıf olması nedeniyle, güçlü bir ulusal hareket haline dönüşmedi.

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşından önce Osmanlı ve İran devletlerinin sınırları içinde bulunan Kürtler, 1923'ten itibaren böylece Türkiye, İran, Irak ve Suriye sınırları içinde yeni bir süreç yaşamaya başladılar. Sınırlar Kürt halkının birleriyle ilişkilerini tümüyle ortadan kaldırmadı. Bir taraftan ortaya çıkan bir hareket, örneğin bir isyan, dolaylı biçimde diğer tarafları da etkiledi. Ancak siyasal yapılanma ve sosyo-ekonomik ilişkiler düzeyinde ortaya çıkan bölünme, Kürt halkının uluslaşma mecrasını, yeniden birleşeceği güne kadar ayrı kanallarda akması sonucunu doğurdu.

Türkiye sınırları içinde kalan Kuzey ve Kuzeybatı Kürdistan'ın ilhakından sonra, Kemalist iktidar ulusal inkar ve asimilasyon politikasını temel bir tutum haline getirdi. Kürt halkı üzerinde uzun yıllar süren kanlı bir baskı rejimi kurdu.

Oligarşi bugün de Kemalistlerden devraldığı bu inkar ve asimilasyon politikasını sürdürmeye çalışıyor. Öte yandan, Türkiye'nin 1945'ten sonra yaşamaya başladığı yeni sömürgeleşme süreci, Kürdistan'a sosyo-ekonomik ve siyasal açılardan yeni özellikler katan bir dönem başlattı.

■ **TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN: EMPERYALİZMİN YENİ SÖMÜRGESİ**-Bölge devletleri tarafından ilhak edilerek ulusal inkar ve asimilasyona baskı politikalarının hedefi olan Kürdistan, 1945'lerden sonra emperyalizmin yeni sömürgesi oldu. Emperyalizm, milli özelliği kalmayan Kürt egemen sınıflarının da içinde yer aldığı oligarşinin işbirliğine dayanarak egemenliğini kurdu.

Her milliyetten devrimcilerin omuz omuza savaşığı, savaş sloganlarının şehirlerden dağlara, Kürdistan dağlarından Toroslara, Karadenize yayıldığı DHKK gerillaların birlikte savaşın ve zaferin yolunu gösteriyor.

sınımsız duruma getirildiği bir süreçte, 1945'ten sonraki dönem onların yeni olanaklar çıkardı. Kürt toprak ağaları, ürünlerini uzak pazarlara gönderme ve değerlendirmeye, bankalardan kredi alma gibi daha önce yabancı oldukları ekonomik olanakları kazandı. Onların açılan ekonomik sürecin kaptanları olarak görevi tereddütsüz gördiler. Ticaret ile başlayan ekonomik faaliyetleri daha ileriki süreçlerde yatırım olarak gelişti.

Çok partili sisteme geçiş, Kürt toprak ağalarının siyasal sistem içinde de söz hakkı ve güç kazanmalarına zemin yarattı. Dini ve fe-

üdan batıya göçme hızla artarken, Kürt işçi ve emekçileri ile Türk işçi ve emekçileri aynı ekonomik, sosyal yapı içinde birleştiler. Tek bir sosyo-ekonomik formasyon oluştu. Sürecin yine gözden kaçmaması gereken önemli özelliklerinden biri, yeni sömürge ilişkilerin gelişmesiyle birlikte, *Türkiye ve Kürdistan'ın emperyalizmin yeni sömürgesi haline gelmesidir*. Emperyalizm sadece Türkiye'yi değil Kürdistan'ı da işbirlikli tekelci sınıfa ve iktidar ortaklarına dayanarak sömürgeleştirdi. Kürt egemen sınıfların, Kürdistan'ın sömürgeleşme sürecinin işbirlikçi dayanağı haline

■ **KÜRDİSTAN DEVRİMİ, ANTI-OLIGARŞİK, ANTI-EMPERYALİST HALK DEVRİMİNİN BİR PARÇASIDIR**-Kürt halkının kurtuluşu, tüm diğer emekçi sınıflarla birlikte verilecek mücadele ile zafere ulaşacak olan anti-oligarşik, anti-emperyalist halk devrimi ile gerçekleşecektir. Aynı devlet sınırları içinde oluşan ortak toplumsal formasyon ve düşmanın da ortak olması, kurtuluş için ortak örgütlenme ve ortak mücadeleyi zorunlu kılıyor. Güçlerin birleştirilmesinin ve mücadeleyi ülkenin her yanına taşınmanın biricik yolu olan sınıf temelinde ortak örgütlenme devletin şovenist kışkırtma politikalarını boşa çıkarmanın da en iyi yolu.

Kürdistan Devrimi Anti-Oligarşik, Anti-Emperyalist Halk Devriminin Bir Parçasıdır

Mevcut nesnel koşullar nedeniyle Kürt halkının özgürlüğünün yolu, emperyalizm ve oligarşinin iktidarını sona erdirecek bir devrimden geçmektedir. Yani nesnel durum, vatanı ilhak ve işgal edilmiş Kürt halkının tek başına ulusal kurtuluş yerine, diğer emekçi sınıflarla birlikte ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelesi vermesinin, zafer için zorunlu olması dayatmaktadır.

Kürt halkı için, devrim dışında bir kurtuluş yolu yoktur. Bu devrim ise **iki halkın birlikte mücadelesiyse** gerçekleşecek **anti-emperyalist, anti-oligarşik halk devrimidir**.

"Emperyalizmin yeni sömürgesi Türkiye'de anti-emperyalist, anti-oligarşik halk devrimi, birbiri içine geçmiş iki halka benzer; Türk işçi, köylü ve diğer halk kesimleri için yeni tipe ulusal kurtuluş sağlayacağı, faşizmi yıkarak siyasal demokrasiyi gerçekleştireceği gibi, ulusal baskının sosyal temelini ortadan kaldırmasıyla da, Türk işçi, köylü ve küçük burjuva kesimlerin kendi kaderlerini serbestçe belirleme koşullarını yaratacak, onları tekelciler, toprak ağalarının, tefeci ve tüccarların sömürsünden kurtaracak toprak ve demokrasi taleplerinin gerçekleşmesini sağlayacaktır." (Halkiyiz Kazanacağız, sf. 89)

Ulusal baskı ve inkar politikasının sosyal temel olan oligarşi ve emperyalizmin egemenliğine tümüyle son veren bir devrim olmadan, Kürt halkının ulusal ve sınıfsal özgürlüklerini elde etmesi mümkün değildir. Emperyalizm ve oligarşinin ekonomik ve siyasal varlığını koruyan askeri işgaline, sadece Kürdistan sınırları dahilinde son vermenin (ve Kürdistan'ı tek başına Özgürleştirmenin nesnel koşulları yoktur.

Bugünkü süreçte de ortaya çıktığı gibi, oligarşi ve emperyalizmi siyasi açıdan en kötü duruma yaşasa bile askeri varlığını koruyabilmekte ve bu arada "kırları insansızlaştırmaya" gibi politikalarla Kürt halkının yarısından fazlasını Kürdistan dışına sürerek, tek konumunu kurtarmak için yöntemler geliştirmektedir. Kürt halkının batı illerine sürülmesi kurtuluş için birlikte devrim zorunluluğunu daha da açık olarak dayatmaktadır.

Sadece Kürdistan parçasını kurtarmak olanaksızlığının yanı sıra, oligarşi ile görüme yaparak ulusal kültürel bazı hakların kazanılmasının da halkın özgürleşmesi anlamında hiçbir değeri olamaz. Mevcut mücadele potansiyelini tasfiye etmeye yol açabilecek bu tür uzlaşmacı, çözümlerin sonunda, emperyalizmin yeni sömürgecilik ilişkileri ve kapitalist sistem dışına kımayan uluslararası varılabilen yer, en fazla yeni esaret zincirlerinin boyunduruğu altına girmek olur.

Bu nedenle, anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim tek gerçek çözüm yoludur diyorum.

Zaferin Yolu Ortak Örgütlenme ve Ortak Mücadeleden Geçiyor

Türkiye'de yaşayan tüm halklar, emperyalizm ve oligarşinin sömürü ve zulüm düzeninin üstüne altına yaşıyor. Kürt halkı ulusal kimliği inkar edilerek, ulusal baskı ve asimilasyona tabi tutuluyor. Kürt, Türk ve azınlık milliyetlerden emekçi halklar, tekelcilerin her geçen gün ağırlaşan sömürsü ile daha da yoksul bir yaşamı yaşıyor. Kürt emekçi halkları, gasp edilen ulusal haklarının yanı sıra, toprak reformu ve demokratik haklarını istiyor. Türk ve diğer milliyetlerden emekçi halklar tekelcilerin

sömürü çarkını kırmak, onuru ile insanca yaşamak ve demokratik haklarını istiyor.

Tüm bu talepler, ne birbirine karşı taleplerdir, ne de birbiri ile ilgili, ayrı ayrı taleplerdir. Tersine, birbirlerini desteklemektedirler. Kürt halkının özgürlük talebini bastırmak için yapılan askeri harcamaların yanı sıra, emekçi halkların sırtına yükleniyor ve daha da yoksullasmalarına yol açıyor.

Ülkemizde yaşayan halkların ulusal ve sınıfsal taleplerinin önündeki engel ise emperyalizm ve oligarşinin egemen olmasıdır. **Düşman ortaklar**.

Kürt halkına asimilasyonu ve inkarı dayatarak kanlı bir baskı rejimi uygulayan il, Türk ve diğer milliyetlerden emekçi halklara işsizlik ve zamlardan başka verecek bir şey olmayan, halkları arayanları işkence ve katliamları dayatılan düşman hep ayndır. **Kürt halkını sömürme hedefi olan devletin baskıcı kurumlaşması, sonuçta tüm milliyetlerden emekçi halklara baskı uygulayan bir esaret zinciridir**.

Aynı devlet sınırları içinde ortak bir düşmanın varlığı, ortak mücadelesinin koşullarını sadece yaratıyor, aynı zamanda zorunlu kılıyor.

İki halk için de stratejik hedefi anti-emperyalist, anti-oligarşik halk devrimi olduğu ülkemizde, Marksist-Leninist örgütlenmeye analizi ortak örgütlenmeye, tek parti örgütlenmesidir. Biz Kürt işçi ve emekçilerin yoldaşlığı üzerinde kurulu birliğin yanayız. Ortak örgütlenmeye analizi, anti-oligarşik, anti-emperyalist halk devriminin sınıf mezcilesine uygun olduğu gibi, ülkemizin devriminin yolu olarak savunduğumuz PASS'ye de uygun düşmektedir. (Halkiyiz Kazanacağız, sf. 90)

Ortak bir parti ve cephe örgütlenmesinde yer alan tüm devrimci, kendi ulusal kimliklerini koruyorum olmanın yanı sıra, kendi kimlikleriyle emekçi ulusa verilen mücadeleye, emekçi halklar için örnek olabilecek bir kardeşlik geliştiriyorlar.

Milliyetler temelinde ayrı örgütlenmelere gitmek ise, pratik olarak her şeyden önce halkların mücadelesini bölüyor. Bu mücadele ister ki alanlarında olsun, isterse bir okulda, bir fabrikada boykot, grev biçiminde olsun, milliyet temelinde ayrı örgütlenme halkın gücünün topyekün ve koordineli seferber edilmesini engelliyor. Siyasi açıdan ise, devrimcinin kışkırtılmak zorlanıyor. Türk emekçilerinin çıkardığı ulusal ve demokratik haklarını isteyen Kürt köylüsünün çıkardığı birbiri ile çelişmediği halde, bunun tam tersi propaganda yapılabilir.

Oligarşinin şovenizmi kışkırtan politikalarına karşı ortak örgütlenme en iyi cevaptır. Kürt halkının ulusal hakları için mücadele eden bir örgütün, tüm emekçiler için de siyasal bir çekim merkezi olabilmesi ortak örgütlenme ile mümkündür.

Öte yandan batıda yaşayan ve toplum yaşısı Kürdistan'dakine geçmeye başlayan Kürt halkının mücadele edecekleri alan sadece Kürdistan olarak görülürse, bu büyük kitle atıl bırakılmış, işsiz destek ilişkileri ötesinde değerlendirilmemiş olur. Ortak örgütlenme, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlerde bulunan yüz binlerce Kürt için, sınıfsal temelde diğer halklara omuz omuza mücadeleye katılma olanlığı yaratacaktır.

başlıklar ulusal haline getirilmesi olarak ifade edileceğimiz bu "sorun", ancak çıplaklığı ile dünyamızın en önemli sorunlarının başında geliyor.

Dünyanın yeraltı ve yerüstündeki bütün zenginlikleri ve milyarlara insanın emek, emperyalist ülkeler tarafından talan edildi. 20. yüzyıl ortalarında birçok halk, kendi ulusal devletlerini kurma olmasına rağmen, bu "bağımsız" görünüm statüleri onları emperyalist talanın hedefi olmaktan kurtarmadı. Çünkü emperyalizm işbirlikçi sömürücü sınıflar yaratarak ve ekonomik bağımlılıklarını daha gelişmiş yöntemlerle kurarak, bu ülkeleri de kendi sisteme entegre etti.

İşte bu nedenle "ulusal özgürlük" deyince bundan sadece "bağımsız devlet kurma" hakkını değil, ama aynı zamanda emperyalist sömürgecilikten de kurtulmayı anlamak gerekiyor. Buradan hareketle ulusal sorunu, emperyalizm döneminde, emperyalist devletler ile bağımlı ülkeler arasında her türden bağımlılık zincirlerinden kurtuluş sorunu olarak tanımlıyoruz ve sorunu bir devletin iç meselesi olarak değil, sistem sorunu olarak görüyoruz.

Kürdistan'ın Parçalanması, İlhak Edilişi ve Sömürgeleşmesi, İlhak Edilişi ve Sömürgeleşmesi

Emperyalist sömürünün hedefi olan dünya halkları içinde Kürt halkı, vatanı bölünmüş parçalanmış ve bölge devletleri tarafından ilhak edilmiş görünümüyle lazdan özeliklere sahip. Bunlar Kürt halkının özgürlük yürüyüşüne de Özgün yarılar kazandırıyor. Kürt halkı, emperyalizme karşı mücadelesini başlatan bütün bir ulus olarak yürütmek yerine, emperyalizm tarafından parçalanmış olma nesnellığı çerçevesinde beslenen mücadelelerin sonunda adım adım bütünselliğini kazanma durumunda kalmıştır. Bilindiği gibi Kürdistan, emperyalist devletler ile Kemalist iktidar arasında yapılan 1923 Lozan görüşmelerinden sonra dört parçaya bölünmüş ve her bir parçası bölge devletleri tarafından ilhak edilmiştir. Lozan'ın öncesinde ve sonrasında gerek Türkiye sınırları içinde ve gerekse diğer Kürdistan parçalarında ulusal nitelikli kişileri ayaklanma ve direnişler olmuşsa da, bunlar, Kürdistan'ın bölünmüş parçalanmasında önünde ciddi bir engel teşkil edemedi. Çünkü feodal asiret düzeninde yaşayan Kürt halkı içinde ulusal bilinci çok zayıf. Ayaklanmalar, feodal asiret düzeninin parçalı

Kürdistan'da savaş içindeki etkinliği her geçen gün artan DHKK-C Kürt halkının özgürlük yürüyüşünü, devrim yönetiminin siyasal ve siyasi öncüsüdür.

keldi burjuvazi, ne siyasal olarak, ne de ekonomik olarak ülke yönetimini tek başına omuzlayacak bir güce sahip değildi. Bu nedenle toprak ağası ve tüccar-tefeciler kesimleri ile ilgili yaparak iktidar boşluğunu doldurma yoluna gitti.

Bu süreç Kürdistan'a yansısı Özgün durumlar ortaya çıkardı. **Bunlardan ilki**, feodal Kürt beylerinin ulusal kimliklerini reddedererek, egemen sınıflar bloku oligarşi içinde yer almalarıdır.

Kürt feodal beylerinin, devletin yıllar sonra inkarcı baskı ve imha politikalarından iyice bunalmış ve

odal kurumların canlı olduğu Kürt halkı içinde, ağalar elinde bulundurdukları potansiyeli ile diğer partilerin gözdeleli haline geldiler. Bu da onları sistemin içine taşıyan bir başka köprü oldu. Tabi Kürt feodalileri onlerine çıkan siyasal ve ekonomik olanakları elde etmek için, ulusal kimlik konusunda inatçı dayatmaya boyun eğdiler.

Yeni sömürgeleşme ile birlikte iç pazarın derinleşmesine açılması, **ilk önemli bir olgu** olarak Kürt emekçi yığınlarının işgücünü ülkenin her yanına saunalarına, yani iç göçe yol açtı. Kırdan kente, do-

g geldi. Türk egemen sınıflarının da millici hiçbir yanının kalmadığı göz önüne alınrsa, kendi ulusal kimliklerini inkar eden Kürt egemenleri ile işbirlikçisi açısından **özde bir farklılık** olmadığı söylenebilir. Oligarşi bu işbirlikli birlikteliğe ifade eden bir yapıdır.

Yeni sömürgecilik ilişkilerinin işbirlikçi egemenlerin yanı sıra, **iki halkı da tek bir toplumsal formasyona** birleştirmişti. Kürt halkının Özgürlük talebinin özünü yitirmiş bu temelde ele alınması gerekli kıldı.

Korucuya İstanbul'da infaz

İstanbul'da çocuğunu tedavi ettirmek için gelen bir korucu cezalandırıldı. Siirt in Şirvan ilçesi Tathpayan köyünde kuruculuk yapan Halil Bala, bir hafta önce çocuğunu tedavi ettirmek için İstanbul'daki arkadaşlarının yanına gelmişti. 17 Ocak akşamı bulunduğu eve gelen iki kişi, yanlarına Bala'yı da alıp çıkmadan önce evdekilere "Küynüzi arayın, korucular silahlarını bıraksınlar" dediler. Korucunun cesedi ertesi sabah Anadolu Yakası Kuru Gıda Toptancıları Sitesinde bulundu.

KDP-YNK çatışmasında Türkiye parmağı

Güney Kürdistan'da KDP ve YNK arasındaki çatışmalar, 10 Ocak günü ilan edilen ateşkese rağmen Süleymaniye, Pencavan ve Hewler bölgelerinde devam ediyor. 16 Ocak günü Erbil televizyonuna bir açıklamaya yapan YNK lideri Talabani, Türkiye'nin KDP'ye maddi desteğinin yanı sıra silah yardımıyla bulunduğunu, bununla öncelikle YNK'nın güçsüz bırakılarak Saddam'la KDP anlaşmasının zeminin hazırlanmış olduğunu, diğer hedefinse KDP'yi PKK'yla savuşturmak olduğunu belirtti. Talabani, Türkiye'nin iç işlerine karışmamasının şart olduğunu da sözlerine ekledi. Öte yandan DYP Hakkari Milletvekili Mustafa Zeydan'ın asiretinden 500 korucunun basılması Kurt gıyılı Türk bayrakları olduğu halde 11 Ocak günü KDP'nin yanında yer almak üzere Güney Kürdistan'a gönderildiği bildirildi.

Basına baskılar artıyor

MGK'nın son toplantısında alınan yurteser-sosyalist basının susturulmasına yönelik kararların basın baskılarla sürüyor. Keşif toplantı, matbaa ve büro baskıların şeklinde basınlara saldırılar, bu hafta Malatya'da Mücadele, Partizan, Altıncı, Özgür Gelecek gazeteleriyle Tavrı dergisinin basılmasıyla başladı. İstanbul'da Özgür Gelecek gazetesinin 7 muhabiri gözaltına alındı. Kuzl Bayrak gazetesinin Ankara bürosu bir hafta araya yeniden basıldı. Samsun ve Trabzon'da da aralarında Mücadele ve Özgür Karadeniz gazete muhabirlerinin bulunduğu 22 kişi gözaltına alındı. Özgür Ülke gazetesi ise matbaadan çıkar çıkamaz toplatıldığı için, bir gün sonra üzerinde "sansürlü" ibaresi bulunan boş sütunlara çıkmaya devam ediyor.

Mardin'de köy yakkalar

Mardin'in Savur ilçesine bağlı Bugistan köyü 3 Ocak'ta yakıldı. Köyde daha önce 350 olan hane sayısı, yakıldığı tarihte 70'e inmişti. Geriye kalan köylüler tehditler karşısında çevre köylere gitmek zorunda kaldılar. Yakma sırasında da gözaltına alınan 5 köylününse halen Mardin Jandarma Komutanlığı'nda gözaltında tutulduğu ve işkence gördükleri haber alındı. Ömerli ilçesine bağlı Blalak köyü de, köylülerin koruculuk kabul etmemesi üzerine 8 Ocak'ta eşyalarını almalarına bile fırsat verilmeyen yakıldı. Köy ortasında sürdürülen köy boşaltma ve yakma operasyonları, özellikle çocuk ve yaşlıların hastalanmalarına ölmelerine yol açıyor.

Kürt sorununda emperyalist politika

ABD "çözümü" için rol kapma yarışı

• ABD Kürt sorunu konusunda kendi çözümü için zemin arayışında... Boyner, Burkey, Elçi gibi Kürt siyasetinde rol kapmaya çalışan siyasi kişilikler ise, Amerikan politikasının yerli sözcüleri konumunda.

ABD Dışişleri Bakanlığının Siyasi İşlerden Sorumlu Bakan Yardımcısı Peter Tarnoff, 1994 yılında Amerikan dış politikasının değerlendirdiği başlı toplantısında "Türkiye'nin Kürt sorunu konusunda siyasi diyalog" başlatmasını istedi.

Peter Tarnoff "Terör ile askeri müdahaleyi sonuna kadar desteklediklerini belirterek, "bu müdahale sürdürülürken, bir yandan da hükümetin Kürtlerle diyalog kanalı açık tutulması gerektiğini" belirtti.

P.Tarnoff, basın toplantısında bir gazetecinin soruğuna "Kimin ve hangi zeminde diyalog?" sorusuna ise "Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı bölgelerde, demokratik yöntemle seçilmiş temsilcilerle mevcut meşru zeminlerde (...) Türk hükümetinin, Kürt toplumunda yer alan sorumluluk sahibi üyelerle diyalog artırma yolını aramayı sürdüreceğini" umuyordu. Bu kişilerin tanımlama maddesiyle uyumlu. Ancak hesabı katılması gereken ve halkın önemli bir kesimini

Halkın mücadelesinden duyduğu korku çıldırttı

Oligarşi silah tekellerinin kapaısında

"Kürt halkına karşı oligarşinin yürüttüğü haksız savaşın yalnızca 1994 yılındaki maliyeti bütçenin yarısını geçti. Yoksul halkın sırtından çıkan bu para Amerikan silah tekellerinin kasalarına kâr olarak akıyor.

Hava bombardıman uçaklarından atılıyor ve her 15-20 metre kafa patlayarak küçük bomba parçacıkları yayılıyor. Bu birinci etapları sonra, küçük bombacıklardan çıkan binlerce parçacık ise çevreye yayılarak etki alanı içindeki insanları yok ediyor. Anlatığımız bu silah msket bom-

manda, Cünkü Day ve Zimmermann firması, bombanın fiyatını 2700 dolarından 6000 dolara yükseltmiş ve 3000 bomba için 18 milyon dolar fiyatı biçmişti. Ne de olsa Türkiye yanık müstahfibi ve ne karpırsa kardı.

Aslında devletin silah alımına yönelik bu cabaları yeni de değil. Bunun yakın dönemlerdeki örneklerinden birisi yine ABD'den alımına galeşinin tahrip gücü yüksek CBU-87 bombalan. 28 Aralık 1994'te Amerikan Human Right Watch Armes Project (İnsan Hakları Gözetim Komitesi'nin orduyu inceleyen bir kurumu) tarafından yapılan bir basın açıklamasıyla da iyice doğrudan CBU-87 silahlarının alımı, 21 Haziran 1994 tarihinde yapı-

ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Peter Tarnoff ve yerli uyduları... Şerafettin Elçi

Amerika'nın çözümünde oyuncu olma çabaları daha çarpıcıdır. 13 Ocak'ta (P.Tarnoff'un açıklamasından bir gün sonra) Demirel'e görüşen Döğü Perincek de bunlardan biri. Bu görüşmede Kürt sorununun çözümü için "Acil olarak uygulanması koşullu" öneriler iletilen Perincek, "Anadile için ve demokratik eğitim, kültür ve yayın özgürlüğü anayasal güvenceyle gerçekleştirilmelidir. Kürt siyasal

partileri kurulabilmesi ve yasalasabilirdir." önerisiyle ABD çözümüne paralel görüşleri dile getirdi.

Kuşkusuz Perincek, bu siyasetin henüz küçük adamlarından. Siyaset pazarında boy göstermeye başladığından beri, Kürt halkının dilinden düşürmeyen Cem Boyner'in yanında laf bile edilemeyecek bir.

Bu arada yıllardır Kürt halkı adına konuşmak için sıranın kendisine gelmesini bekleyen Şerafettin Elçi gibi oligarşinin yedekte tuttuğu işbirlikçiler ile yurtdışında Kürt reformist tasfiyecilerinin eski sözcülerinden Kemal Burkey'i da unutmamak gerekir. Hepsini de Kürt halkının silahlı direnişinin son erdiği koşullarda ABD çözümü için rol kapmak üzere tetikte bekliyorlar.

Siyaset pazarının bu "Kürt temsilcileri"(!) Amerikan çözümünü oldukça makul bulmuş olacaklar ki, bugün hepsi Kürt halkının "temsilcisi"(!) gibiymişine demeyi veriyor. Açıklamalarda bulunuyor. Ancak bugün "Kürt halkını temsil etme" meselesi bir yana bırakalım, bir politikacı olarak bile, halkların ve özele Kürt halkının gözünde hiçbir itibarlan, "temsil hakları" yoktur. Çünkü ne Kürt halkının yanına bir şey yapmışlardır, ne de yapmaları söz konusudur.

Kürt halkının kurtuluşu kendi ellerindedir, gereken cevabı da bu figüranlara verilecektir.

lararısı silah tekelleri için of geniş bir pazar ve tatlı kârlar anlamını taşıyor.

Uluslararası Amerikan Silah Tekelleri Döğ Pazarlara Daha Çok Silah Satıyor

Hatırlanacağı gibi ABD bir hayli açığı olan büyük harcamaları karşılamak için savunma bütçesini belli oranlarda kıstırmış. Bu yüzden 1985'te 375 milyar dolarla zirvesine çıkan savunma harcamaları 1993'te 267.6 milyar dolara indirilmiş. Bu politika sonucu ABD dışındaki silah pazarlarını daha fazla zorlamaya başlayan Amerikan silah tekelleri CIA ajanlarının tezgahlarıyla çeşitli pazarlar buldular. Örneğin yeniden başlayan ABD-YNK çatışması bir yönüyle de silah tekellerinin istekleriyle ortaya çıkmış. C.A'tn'da içinde bulunan doğrudan böyle bir çatışma 'olarak görülebilir.

Bu tekellerin tüm işbirlikçi devletler miyalarca dolarlık silah almaktadır. Böylece hem emperyalizme tatlı kârlar kazandırmış olumakta, hem de işbirlikçi devletler halklara daha çok vahşet götürmektedir.

Türkiye de en fazla silah alan 4. ülke durmaktadır. Ve bugün devletin aldığı caba gösterdiği msket bombası veya (CBU-87 gibi tahrip gücü yüksek bombalar TC'nin bağımlı olduğu silah tekellerinin de bu durumdaki yararlanarak büyük kârlarla silah satması anlamına geliyor.

Satılan silahlar aynı zamanda emperyalizmin gerek yüzünü de ortaya seriyor. ABD kendisine "arabuluculuk" rolüne bismeye galeşse da, bu amaçla "sivil-siyasi çözüm" v. demagorilere basvursa da, kendisi için sınımlar bir Ortadoğu yaratmaya çalışmak için halkların üzerine binlerce ton bomba yağdırarak onların çekimlerini bu bombalarla bizzat kendi satıyor.

TC'nin aldığı silahlar ise dış böğ yökünü artırırken, emperyalizme bağımlılığını da pekiştiriyor.

Bugün ortaya çıkanların dışında pek çok gizli anlaşma silah alımı yine söz konusudur. Ve bu silahlar halen kullanılmaktadır. Tüm bu silahların hedefi ise aydın: Kurtuluş mücadelesini veren halk...

Siyasal Arka Plan Eden Devlet, Kürdistan'da Kaybetmiştir

Devlet Kürdistan dağlarını bombalamakta, köyleri yakmaktadır, adeta taş üstünde taş bırakmamaktadır. Bu durum devletin silahları ile Kürt halkını kaybettirgin en açık göstergesidir. Başkını den üst boyutunda olduğu Kürdistan'da devletin halka vereceği başka bir şey kalmamıştır şüphe.

Her seferinde daha fazla silah ve daha etkili bomba kullanma ihtiyacı, oligarşinin devrim karşısında duyduğu korkunun sürekli buyumesi ve egemenliğin başaşağı gidişini gösteren açık olgulardır. Hicbir zulüm düzeni, kendi halkını ve dağlarını bombalayarak ayakta kalamaz, bunlar da kalamayacaktır.

Köy evlerini yakan askerler elektronik eşyaları çaldı

Dersin'e bağlı Cılga ve Demirkapı köyüne gelen 600 kişilik devlet güçleri, 17 Aralık 1994'te köyü yaktıktan sonra ettiler. Operasyon sonrasında götürüştürdükleri bir köylü sunları anlattı: "Askerler daha önce defalarca çekip gitmemizi söylemiş ve tehdit etmişlerdi. Son olarak geldiklerinde betonarme evlerin kaplarını kırarak evlerde bulunan bütün eşyaları tahrip ettiler. Toprak evleri yaktılar. Bavyulan, cuvaları singülediler. Bir de bunlar yetmezmiş ki, bizim almamıza izin vermedikleri elektronik eşyaları kendi yanlarına alıp götürdüler." Yağmalanan köyde olaydan bir hafta sonra çektiğimiz fotoğraf yakılan bir eve ait.

Kendisi kaybedilen muhtarın ailesi de açlığa terk edildi

Dersin'in Pülütür ilçesi Altınhüseyin köyünde ailesiyle birlikte tekbaşına yaşayan muhtar Adnan Şeker'in önceki eşlikler arasında rakor tarafından el konuldu, daha sonrada muhtar "kaybedildi". Devlet güçleri tarafından Dersin'in karsal alanında başlatılan köy boşaltma operasyonları sırasında Altınhüseyin köyü de Kasım ayı içinde boşaltılmış, geride sadece köy muhtar Adnan Şeker ve ailesi kalmıştı. Muhtar Adnan Şeker beş çocuğu, hasta eşi ve yaşlı annesi ile hiçbir vere içecek bulunmadığı olduğunu söylemiş ve tüm tehditlere rağmen "dükürlüresine öldürün, yabanc yerlerde stirinerek öleceğime, kendi toprağımda ölürüm daha iyi" diyerek köye gelen askerlere direnmiş ve köyden ayrılmamıştı. Bunun üzerine askerler köyü terk ederken, muhtarın 16 çocuğu ve yaşlı annesi ile birlikte köyüne alınıp, köyün ortasında bırakıldı. Muhtarın ailesi de açlığa terk edildi. Muhtarın ailesi de açlığa terk edildi. Muhtarın ailesi de açlığa terk edildi.

Adana'da kontra çeteleri işbaşında İşkence, kahve tarama, ev yakma

- İki bine yakın Kürt köyünü yakanlar, bu kez de Adana'da ev yaktılar.
- Silahlı saldırılar ise zincirleme sürüyor. Hedef demokratlar, yurtseverler ve tüm emekçi halk...

Kürdistan'dan göğ eden halkın en fazla geldiği yerlerden biri olan Adana, kontrgelenikler da terör eylemleri için pilot bölge seçtiği illerden biri durumdur.

Özellikle Kürt halkının yoğun olarak bulunduğu 19 Mayıs, Dağılıoç, Meydan, Dumlupınar, Mutlu, Denizli, Şakpaşa vb. geçekodu mahallelerinde polis yoğun baskı uygulıyor. Keşif kımık kontrolleri, sokak ortasında dayak atma, Kürdistan doğumları gözaltına alınması gibi uygulamalar sık rastlanılan günlük baskılar haline geldi.

Öte yandan sulakast, bombalama ve ev yakma türü kontra eylemlerinde de artış var.

19 Mayıs Mahallesi'nde Salih Sabuktekin, Mutlu Mahallesi'nde Hacı Rebi Çabuk, Sefer Cerf ve yine Mutlu Mahallesi'nde Hacı Saif Macir, geçtiğimiz haftaları içinde kontrgelenik tarafından silahlı saldırılara uğrayarak katledilmişlerdir.

KONTRA KAHVE TARADI

Son olarak 12 Ocak'ta 19 Mayıs Mahallesi'nde bulunan Mehmet Sida'a ait bir kahvehane, saat 15.00 saatlarında tarandı. Açılan ateş sonucu kahvehanede bulunan Hacı Bahattin Oğuz yaşamını yitirirken, altı kişi de çeşitli yerlerinden yaralanarak hastanelere kaldırıldı.

Tarahan kahvenin işe polisler tarafından sık basılan, arama yapilan ve genelyle yasadışı olarak işletilen olduğu bir kahvehane olduğu bildirildi. Bu niteliklere sahip bir kahvehanenin güdüğündü uzun namulıu silahlarla taranması ve ardından saldırılanın elini kolunu sallayarak çekip gitmeleri, eylemin bir kontra eylemi olduğu konusunda kuşkuyla yer bırakmıyordu.

POLİS EV YAKTI

Ba saldırın beğ gün sonra işe, yine 19 Mayıs Mahallesi'nde HADEF Mahalle Komisyon Üyesi Kazım Fekir'in evi polis tarafından ateşe verilerek yakıldı. Adana Emniyet Müdürü 19 Mayıs Mahallesi Şubesi'ne bağlı sivil polisler askarmızı Kazım Fekir'in evine geldiler. Evde kimse bulunmadığı üzerine, kapıyı kırarak içeri giren polisler, evde bulunan eşyaları, birbiri üstüne yığılark köyü gözünde ateşe verdiler.

Olay kahvehane güdüğündü Kazım Fekir'in yakılan gazetemize yaptıkları açıklamada, "Bir şahıs, kim olduğunu bilmiyoruz. Kazım Fekir üzerine ifade vermiş, ifade yüzünden Kazım Fekir ararın duruma düşmüş. Polisler eve iki-üç kez geldiler, fakat Kazım'ı bulamamış, sinirinin gittiği. Silahı gücü aksamı polisler gene geldiler. Evde kimse olmadığı için eşyaları bir odaya yığılark yakmaya başladılar. Bunu gören komşular evi söndürmeye çalıştılar. Polisler tekere tekere evi söndürmek konusunda başlarken evi tekere ateşe verdi. O günden beri Kazım'ın nerede olduğunu bilmiyoruz. Ayrıca emniyetin gene Kazım Fekir'in babasını polisler emniyette dövme, tehdit ederek geri göndermiş" dedi.

Halkı sindirmeyi, korkutmayı amaçlayan bu saldırılar karşısında halkın öfkesi büyük. Cezaze terörlemlerde açığa çıkan bu öfkeli müdahaleye kanalizasyon ve örgütlü bir güç olarak faşizmin karşısına dikmek işe devimlerin görevidir.

Devrimci Öncüsü olduğumuzu gösteriyor, Parti-Cephe ile zafere yürüyoruz

Bugün yeni sömürge ülkelerde oligarşik diktatörlüklerin yıkılması, devrimci halk iktidarını kurarak kesintisiz bir tarzda sosyalizme geçilmesi, sınıflar savaşının asıl yönünü oluşturmaktadır. Halk kitlelerinin emperyalizmi ve işbirlikçi sınıfların yoğun sömürsü altında süregelen sefaleti, doğal olarak düzene karşı bir memnuniyetsizlik ve alternatif arayışını da beraberinde getirmekte, halk kurtuluş hareketleri esas olarak bu potansiyel üzerinde boy verip, serpilip gelişmektedir. Bütün sorun, bu anlayışa devrimci bir yön vermek, kitlelerin gerçek kurtuluşunu sağlayacak alternatifin bu olduğunu göstermek, halkın kendi özüğüyle bu hedefe varabileceğini, çok güçlü gibi görünen faşist devlet mekanizmasının mazı olmadığının ve onu

yıkmanın hangi yolla olacağını bizzat kendi özenleriyle savaş içinde kavratmakta yatıyor.

Dsarsıldığında nasıl vahşilettiğini, her şeyi nasıl azgın bir teröre havale ederek başka "zare" bulmakla azıstığını biliyoruz. Bu durum, ülkemizde iktidarların siyasi plandaki yönetime eşrisinden kaynaklanıyor. Bu siyasi kriz, elbette ekonomik krizin üzerinde yükseliyor. Bugün ekonomik yapıdaki bütün "çareleri" tüketmiş, tekeli emperyalizmin burjuva partilere kadar hemen her kesim kabul etmediği zorunda kalmıyor. Mesut Yılmaz'ın "12 Mart mutabakatı benzer bir yöntem söz konusu olabilir değişimin altında da aslında bu gerçek yatıyor. Halkımızın deyişle, "soyleneye değil, soyleneye bakıyor" diyorlar, bunun ekonomik ve siyasal krizinin ulaştığı boyutlar net bir biçimde gözler önüne seriliyor.

Yüzde 150'lere varan enflasyon oranının resmi rakamlarla açıklamak zorunda kalan iktidar, aslında düzünün pilin bittiğini de ilan ediyor. Kürt halkının kendi kaderini tayin etme hakkını gasp eden, emekçi sınıflar üzerinde sömürsü her geçen gün daha da yoğunlaştıran, emekçilerin her türlü ekonomik, demokratik, siyasal taleplerinin önüne silahlarını namıslarını koymak, vatani parça parça satarak ulusal onuru ayaklar altına almayı çalışan düzen, karışmaz savaşın tüm acımasızlığını dayatıyor. Üstelik kendisiyle savaşanlara karşı elinden geleni esirgemiyor...

Ülkemizin yeni sömürge bir ülke olduğunu kaynakları tam ve genel durum, halka ve devrimcilere her şeyden önce baskı bu koşullarda kabulmektense şaşıp bu bırakıyor. Bu aynı zamanda, bizim gibi yeni sömürge ülkelerde savaşın yürütülüş biçimini ve stratejisini de belirleyen bir ete oluyor. İktidara kafa tutacak, onun statüsünü sarsacak duruma gelen bir devrimci hareket için bütün dünyadaki deneylerin gösterdiği gibi, başlangıçta hiç de kolay olmadığı ortadadır. Ancak Türkiye'nin artık zulüm ve sömürü düzineleri "rahata" ve "istikrar" kavuşturması da artık mümkün değildir. Bundan böyle sürekli enesinde hissettirdiği devrimci iç savaş "kabusu"ndan hiç kurtulamayacağına olguları de bilmektir. Olguların temsilcilerinin zaten sık sık "teröre yaşamaya

alsmalıyız" deyişleri de bunun açıkça tıraf edimesinden başka bir şey değildir. Olguları bütün güçlerini, tüm cephelede giderek daha organize bir şiddet yoluyla bu savaşa seferber ederken bunu hesaba katmak zorunda kalıyor.

Aynı şey, kuşkusuz devrimci hareket açısından da geçerlidir. Yeni sömürge bir

ülke olmanın ekonomik, sosyal ve siyasal koşulları gereği "sürekli milli kriz" yaşamaktan bir türlü kurtulamayan devletin uyguladığı bu politika karşısında, birincisi, devrimcilerin ellerindeki bütün güç ve olanakların da süren savaşa gereklerine uygun biçimde hareketle geçirilip seferber edilmesi; ikincisi, bu koşulları somut tahalliline sonucunda ortaya çıkan devrim stratejisinin ve bu Leninist çizginin örgütsel ikesi'nin zorunluluklarına yerine getirmek gerekir.

Kongre Raporu'nda da belirtildiği gibi, "Çarpık kapitalizmin her konuda, her alanda hızla geliştiği ülkemizde, bu gelişmeyle orantılı olarak emperyalizmin yeni sömürgecilik ilişkilerinde işbirlikçi tekelilere ve burjuva partilerine neredeyse bir inisiyatif alanı bırakarak, her şeyyle emperyalizmin yönetimi ve denetimi altına girmiştir. Yeni sömürgecilğin ve çarpık kapitalizmin getirdiği acımasız sömürünün bekası için sürdürülen baskı ve terör politikası, emperyalizmin yeni oligarşinin iktidarını sağlayamayıp, bunalmış çok daha derin, kapitalist sistemin çözemediği boyutta yükselerek sürmektedir. Emperyalizmin devrimci mücadelelerin yükselişini durdurarak, ekonomik-politik istikrar sağlamaya ve emperyalizmin Ortadoğu'daki legemonyasını sağlamaya için, Türkiye'ye yüklediği jandarma rolünü Türkiye yerine getirmemektedir. Zorla ve şiddetle bastırılmaya çalışan devrimci halk muhalefeti geçici bir yenilgiden sonra, geçişe kıyasla çok daha istikrarlı ve nitelikli bir şekilde ortaya çıkmıştır. Böylece oligarşinin zorla oluşturmaya çalıştığı istikrar ve dengelerin yapıldığı da ortaya çıkararak istikrar ve denge diye gösterilen olguların altında derin bir istikrarsızlığı ve dengesizliği taşıdığı görülmüştür."

Halkın emperyalizmin yeni sömürgecilik politikasını bizi de savaşı Partili dönemdeki silahlı propagandaya her cephede sürdürecek koşulları hızla yaratıp geliştirmelidir.

Ülkemizde Halk Savaşı Öncü Savaş Aşamasından Geçmek Zorundadır

Emperyalizmin bir yeni sömürge olan Türkiye'de devrimci mücadelelerin stratejisi, bu ilişkilerin ülkemiz koşullarında yarattığı ekonomik, sosyal, siyasal değişiklikleri göz önüne alarak oluşturulmalıdır. Bütün bu perspektifte baktığımızda, evrim-devrim aşamalarının biçimleniş, suni denge olgusu ve buna bağlı olarak da, öncü savaş esprisini çok bir önem kazanmaktadır.

Bu noktada, Lenin'in "Marksizm, savaşın kırılma noktasının kesinlikle tahsil her İncelenmesini ister. Sonuç tarihler arasında uzak bir sorunu uğraşmak diyalektik materyalizmin esas ilkelerinin anlaşılacağıdır" gösterir. (...) Bir savaşın yöntemi ya da biçimi ancak belli bir somut devrimin istemleri tümüyle karşılıklı, uyguladığı koşullara tam uygun düştüğü, devrimci ve ilerici güçlerin cesaretiyle yükselttiği, onları eyleme geçittiği, düşmanın zayıflıklarından tam olarak yararlanmaya olanak verdiği, bütün bu nedenlerle devrimci eylem süreci sürekli spekülasyon yapılan, silahlı propagandanın temel alındığı bir öncü savaş bizim gibi yeni sömürge ülkelerin bir önallitesidir. Savaşın biçiminin son derece genişli olduğu Marksizmde, önemli olan eğilim edilm programın çıkıp altı ayrılan tuzak maddelerinden oluşan örgüt kurmak değil, ülke koşullarına uygun savaşın biçimlerini devrimci yaratıcılıkla yorumlayıp

hayata geçirebilmektir.

Tarihsel olarak sömürge ülkelerde emperyalist sömür metotlarının değişmesi sonucu ortaya çıkan değişikliklerin, farklı dönemlerde farklı biçimlerde yansıması kaçınılmazdır. Bugünkü koşullarda ülkemiz özülgünde düşündüğümüzde, yeni sömürgecilik ilişkilerinin ayırt edici özelliklerini şu şekilde formüle edebiliriz:

a-Emperyalist işgal biçimi değişmiş, açık işgal yerini gizli işgale bırakmıştır.

b-Yeni sömürge ülkelerde emperyalizme doğrudan bağımlı işbirlikçi tekelci burjuvazi geliştirilerek, feodalizm yokandan asayişe kısmen taşıyıcı edilmıştır.

c-Çarpık kapitalist gelişim nedeniyle güçsüz olan tekelci burjuvazi, diğer gerici sınıflarla ittifaka girmiş, oligarşik yönetim ünkenin kaderine hakim olmuştur. Güçlü merkez devleti elinde tutan tu sınıflar, ülkeyi sürekli faşizm ile yönetmektedirler.

getirmemek, sözde tespit eder görülmek ya da yadsımak, yeni sömürge ülkelerdeki değişiklikleri görmemek ve halk savaşlarını doğmastrarak özünde onu savunmamak demektir, ki bu devrimin ne kadar istendiğini şüpheli hale getirir. Hatta gerçekten istenip istenmediği noktasında bir sorgulamayı gerekli kılar...

Bugün yeni sömürge ülkelerde oligarşik diktatörlüklerin yıkılması, devrimci halk iktidarını kurarak kesintisiz bir tarzda sosyalizme geçilmesi, sınıflar savaşının asıl yönünü oluşturmaktadır. Halk kitlelerinin emperyalizmi ve işbirlikçi sınıfların yoğun sömürsü altında süregelen sefaleti, doğal olarak düzene karşı bir memnuniyetsizlik ve alternatif arayışını da beraberinde getirmekte, halk kurtuluş hareketleri esas olarak bu potansiyel üzerinde boy verip, serpilip gelişmektedir. Bütün sorun, bu anlayışa devrimci bir yön vermek, kitlelerin gerçek kurtuluşunu sağlayacak alternatifin

namurlarını halk düşmanlarına çevirerek, onları etkisiz kılarak kurabilirler. Diğer bütün mücadele biçimleri, devrimci şiddetle etkileşim içinde, devrimci otoritenin kurulmasını destekleyen, güçlendiren ve devrimci şiddet her boyutta yaygınlaştıran bir rol oynamak zorundadır. Düşmanların silahlı güçlerine silahlı karşı duran halkın silahlı gücünü olman,

hiçbir halk örgütülüğü yoğun baskı ve terör karşısında uzun süre ayakta kalamaz, dağılmaya ve sindirilmeye mahkumdur. Halkın silahlı gücü, devrimci bir kitle hareketinin koruyucusu, dinamizmi ve onurudur."

Ülkemizde İhtilali İnişiyatı Tartsılmaz Bir Önem Sahiptir ve Devrim Hedefini Belirleyen Bir Analizdir

Devrimci durumun bütünüyle olgunlaşmasını beklemek şart değildir. Çünkü yürekli, dövşme, sevk ve kararlık, çoğu kez eksik

nasıl bir halk savaşı stratejisi sorusunun cevabını vermek. Devletin zulmü, baskısı karşısında ayakta kalmak, devrim yürüyüşünü sürdürmek, ülkemizde ancak silahlı savaş, gerilla savaşını hakıyla yerine getirmek denir ve Gerilla boş lafın başka bir şey değildir. Olguların bütün strateji ve taktiklerini ve psikoloji savaşıyla yaratmak istediği havayı değiştirmek ve ters çevirmek için gerilla savaşının toplumu sarsan ve sınıflar mücadelesini virmelerinden güçlü "tercümeyle sabittir". Ülkemizde ancak bu savaş; ve militan ruhla devlet terörünün önüne geçebilir, oligarşinin taktikleri tersine çevirebilir ve halk elindeki avucundaki olanaklara düşmana karşı savuşturabileceğimiz bir örgütülüğe taşınabilir. İşle bu yüzden silahlı propaganda biçim olarak bir gerilla savaşıdır. Bu askeri savaş taktiği devrimcilerin elinde siyasal mücadelelerin bir aracıdır. Bu durum Maod'un Vo Nguyen Giap'a, Çe'den Mahir Çayan'a kadar açığı ortaya konmuştur.

Emperyalizmin gizli işgal altında bir yeni sömürge olan ülkemizde de, gerek kırdara, gerekse kentlerde sürdüreceği devrimci mücadelelerin temel yöntemi "silahlı propaganda adıyla özülgüne gerilla savaşıdır". Burada önemle altının çizilmesi gereken bir nokta da, gerilla savaşı gerilla savaşı olarak kazanıldığı ve devrimci mücadelelerin bir aracıdır. Bu durum Maod'un Vo Nguyen Giap'a, Çe'den Mahir Çayan'a kadar açığı ortaya konmuştur.

"İç savaşın öncü savaşı biçiminde gelişmesi, yani gerilla savaşının iktidara yönelik olarak sürekli siyasi hareketi açıklıyor, halk devrim safına çekmek ve mevcut devrimci duruşu daha da derinleştiren bir muhtevada olması demektir." (Devrimci Sol dergisi, sayı: 1)

Buradan da anlaşılacağı gibi, silahlı propaganda siyasi hareketi açıklıyor, politik kitlevi bir mücadele aracıdır. Bu araç aynı zamanda halk devrim safına çekmek ve örgütleyen bir işlev görür.

Öncü savaş aşamasında, politik mücadelelerin en üst biçimi olarak silahlı propagandanın temel alınması, emperyalizmin üçüncü bunalmış döneminden yeni sömürge koşulların Marksist-Leninist yöntemlerle tahli edilemesinin üzerinde yükselir.

Bizim gibi ülkelerde politik mücadelelerin hedeflerinden biri olan siyasi hareketin halka açıklanabilmesi, ancak politik mücadelenin en üst biçimi olan silahlı mücadele yöntemleriyle gerçekleştirilebilir. Bu elbette, daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, silahlı propagandanın bütünüyle devrimci mücadelelerin birleştiği bütünüyle devrimci eylemleridir. Yani PASS örgütlenmesi politik-askeri nitelik taşır.

"Partimiz halkımızın tek umududur. Bu umudu büyütme, geliştirme bizim elimizdedir. Olguların bütün alternatifleri kullanmalıdır. Yönelimimiz devrimdir. Olgarşi, ideolojik, psikolojik üstünlüğü yitmiştir. Hemen tüm düzen partileri ve bunların yansıması olan devlet kurumları içindeki çeşitli güçler birbirleriyle savaş halindeyler. Düşman dengeyi her saldıran halindedir. Silahlandırılmış güçler düşmüş, kendin savunması zorluk çeken bir düşman saldırısıdır. Devrimci savaş yürütme; devrimci halk cephesini savaşmamız düşmanı her gün biraz daha savunmaya itecek ve zafere sağlayacaktır."

Ülkemizde devrimde geçelik. Halk kitleleri artı yönetim tarzıyla yaşamak istemektedir. Devrimin öncüsü olduğumuzu göstermeli ve devrimi yapabileceğimizi, devrimci iktidarı yönetebileceğimizi göstermeliyiz. Ülkemizde devrim, dünyaya herhang iktidarı bir devrim olmayacaktır. Devrimimiz Ortadoğu'dan Balkanlara, Asya'ya kadar, hatta dünyayı etkileyecek büyük bir devrim olacaktır. Partimiz bu büyük amacın öncüsüdür."

d-Gerek çarpık kapitalist gelişim, gerekse güçlü merkez otoritelerin varlığı, diğer unsurları birlikte halk kitlelerinin ruh halinde ve davranışlarında önemli değişimler yaratmıştır. Derin memnuniyetsizliğe rağmen, bu ülkelerde örneğin, Sil'le olduğu gibi sürekli kendiliğinden köylü isyanları, yerini politik pasifliğe ve kaderci bir anlayış genliğine bırakmıştır.

Bu durum, devrimin sınıfsal kapsamında halk kitlelerinin derin kapsında çekimin ve örgütlenmenin nasıl yapılabileceği, devrimin kaderini

bu olduğunu göstermek, halkın kendi özünü bu hedefe varabileceğini, çok güçlü gibi görünen faşist devlet mekanizmasının yıkılmaz olmadığını ve onu yıkmanın hangi yolla olacağını bizzat kendi özenleriyle savaş içinde kavratmakta yatıyor. Mahir Çayan'ın klasik ama son derece geçerli deyişle, "ceğiz, çağ'lara karnı tok olan ülkemiz halkları, ülkemizde ancak böyle bir bakış açısına devrim kanaliz edilebilir. Bunun yolu ise, kentlerde ve kırdarda silahlı mücadeleyle temel alan Birleşik Devrimci Savaş (BDS)

olan nesnel şartların yerini tutabilir. Ama asgari miktarda da olsa, nesnel şartların varlığı gerektirir." (Che, Askeri Yazılar) Ülkemizde halk savaşı stratejisinin (PASS) diğer halk övellerinden ayrıran temel özelliklerinden en önemlisi, silahlı propagandanın esas alındığı bir öncü savaş aşamasından geçeceği yönündedir. Öncü savaş, ülkemizde halk savaşının ilk aşaması olduğu gibi, ülkemiz halkı savaşı strateji bir önem taşır. Bugün ülkemiz koşullarında öncü savaşı ilk durak olarak almayan bir halk

belirleyen bir önem kazanmıştır. Yeni sömürgecilik ilişkilerinde feodalizmin kısmen taşıyıcı edilişine olması, anti-feodal ağırlıklı devrim programını, anti-faşist, anti-emperyalist yönünü ön plana çıkartırken, emperyalizmin ikinci bunalmış dönemdeki Çin devriminde olduğu gibi, spontane ayaklanmaları içindeki kitleleri örgütleyip zayıf merkez otoritenin zaafından yararlanarak daha baştan "kızıl siyasi öşler kurmak" mümkün değildir. Bunun koşullarının olmasını için halk kitlelerinin ruh halinin değiştirilmesi ve bunu alacak kılan bir mücadele hattının izlenmesi, devrimin olmazsa olmazıdır. Bu ise, ülkemizde devrimci halk iktidarının kurulabilmesi için silahlı propaganda temelinde yürütülecek bir öncü savaş aşamasından geçilmesini zorunlu olduğu anlamına gelir. Bu durumu tespit edip gereklerini yerine

çizgisi etrafında silahlı propagandanın temel alındığı, öncü savaş aşamasından geçen uzun süreli bir halk savaşıyla olacaktır. Böyle bir anlayışa sahip olmayan bir örgüt, "devrim", "zafere" söylemleri, içi boş kalmaya ve bir hayalden öte geçemeyeceği mahkumdur.

Bizim gibi bir ülkede devrimci bir parti savaşı örgütü olmak zorundadır. Stratejik hedefleri politikteşkil askeri savaş stratejisi (PASS) temelinde, uzun süreli halk savaşı çizgisine ifade edilecek; silahlı propagandanın temel mücadele biçimi olduğu bir öncü savaşını vermek zorundadır.

"Türkiye koşullarında devrimci şiddet her bölge ve alanda devrimci örgütlenmenin önünü açan, halkın edaletini sağlayan, sömürsüzle, vurgunculara, tüm halk düşmanlarına yönelik eylemler yaparak örgütlenmek zorundadır. Devrimci kitleler içindeki otoritelerin ancak

gösterip bilincilendirecek, güçlü bir devrimci örgütü olduğunu gösterecek, temel bir mücadele biçimini temel olarak sürdürülen öncü savaş, silahlı propagandayı temel almak zorundadır. Buradaki "öncü" kavramı, oportünizmin yıllardır sandığı demoajide olduğu gibi, asla ve asla tekelinden kopukluk anlamına kalmaz. Öncü savaş, "Silahlı propagandanın temel olduğu, diğer mücadele biçimleriyle (ekonomik, demokratik, ideolojik ve bantşıl politik mücadele) bütünlügen bir evreyi kucaklar."

Bütün dünya devrim tarihlerinden biliniz ki, politik kitle hareketleri, kitlelerin ilmi olarak mücadelesinde baştan beri yer alması şartına değil, kitlelerin taleplerine karşı çıkan, onu gündeme getirip bu temelde örgütlenme şartına bağlıdır. Bu genel teorinin ülkemiz somutuna uygulanması ise, bütün ülkemizde

amacını şu şekilde açıkladılar: "Okullarda uygulamaya çalışılan kredili sistem tam bir fiyaskordur. Bu sistem yüzünden derslerimiz birbirine girdi. Üniversitemizdeki öğrencilerimizin

Demiral'dan yeni yasa teklifi

Yakala ve öldür!

Amerikan ordusu Vietnam'da hak ettiği tokadı yiyip ardına baka baka dönmeyen, denemediği insan-şeyleri öldürmek için hiçbir saldırı yöntemini bırakmamıştı. Başvurduğu öldürmeyi, yaralama ile uğraşmaktan da kurtulmayı uygulamalardan biri de Vietnam savaşlarını takip al-mayı bırakarak "Yakala ve Öldür!" emrini uygulamaktı. Şimdi Amerikan kongreslilerinin Türkiye'de çözümleri de aynı yöntemi kullandılar. Bu "dahiyane" fikrin babası, Devlet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın "Onun gibi üç saçıcı istiyor. Daha olsa terör çoktan halledirdi!" diye övdüğü Ankara DGM Başsavcısı Nurettin Demiral.

Ağzından salıyalar saçıp "Asalım! Asalım!" çıkırları atması yetmemiş olacak ki, bu kez 32 yıl önce kadınlardan bir kanunu yeniden çıkartarak, **sıfahlı sivil faşistlerin istedikleri gibi adam vurma yetkisine sahip olmaları** sağlanmış istiyor.

1923'te çıkarılan ve binlerce kişinin öldürülmesine yol

açan İzale-i Sekavet Yasası'nın (Çetecilerle Mücadele Yasası) işleyiş şöyleydi: Yasadaki "eskriya" tanımına uyanlarındaki adı açığa ilan edilmiyor ve kayıtlı şartlı teslim olmaları için bir ay kadar zaman tanınıyor. Bu süre içinde teslim olmaları halinde, bu kişilerin yazarları veya öldürülen hakkında yasal işlem yapılmıyor.

Demiral, "Bunların o dönemdeki eskiyadan farklı yok. Yol kesip, adam öldürüyorlar. Bunlar da çete" diyerek gününde yatanı koyuyor. Yasadaki bazı maddeler bugün Pışmanlık Yasası ve Terörle Mücadele Yasası'nda zaten geçiyor. Demiral bunlara ek olarak devrimci, demokrat, yurtsever insanların sokak ortasında vurulabilmesi için, sivil faşistlere daha açık ve resmi katiliani izni verilmesini istiyor. Göstermelik mahkemeleri vasıtasıyla binlerce kişiye ağır hapis cezası vererek dört duvar arasına göndermek bile Demiral'a az geliyor. Bir zamanlar cunta şefi Evren'in "asmayalım da besleyelim mi" sözleri ile aynı mantığı dile getiren Demiral, yakalayıp öldürmek gibi "zahmetli" bir işe yerine, "yakalayıp öldürmek" gibi kolayca yapılabilecek işe uğraşmaktan da kurtulmayı öneriyor. Bunu yapabilmek için ise "Yaptıklarından hiçbir zaman pısmın olmadım, insan öldürmekten zevk alıyorum. Eğer yakalanmasaydım listede daha çok kişinin ismi vardı" diyen 9 kişiyi katletmekten kaçınan MHP'li Ferhat Tüysüz gibi kişilerin **yanı-resmi bir kimlikle sokaklara salınması** istiyor.

Gerçekleri yazdı diye yazarların, gazetecilerin yüzlerce yıl hapis cezası aldığı, onuruna şaşıp çıkarılan işkence gördüğü, kaybedildiği hatta sıradan insanların katledildiği bir ülkede, insan öldürmenin faşistlere bir "hak" olarak sunulması tasarınsa şaşmamak gerekiyor aslında.

Sistemin tikansı, çürüüp dokülsüz giderek gizlenemez bir hal almaya başladıkça, oligarşi hırçınlaşıyor.

Bugün dizginsizce silahlanmasına izin verilen sivil faşistlere ve koruculara, yarin istedikleri gibi adam vurma yetkisi verilerek isteniyor.

Kendin bilmez halde nereye saldıracağını şaşıyor. Besleneliye, efendilerine yarınmak için çoktan kaliditilmiş yasaları mezarlarından çıkarıp fayda umacak kadar az.

Uzun süredir yeni "liberal, çağdaş kimliğiyle" olanları nalları önüne sürülen Türkiye bile bu kandırmacadan ara sıra sıkılıyor olmalı ki, "Gerekirse kan dökün", "Bana yetki verin 6 ayda PKK'nın işini bitireyim" sözlerini ağzından geçiriyor. Demiral'ın son girişimleri de yollanan mesajı aldığı anlamına geliyor. Kısaça oligarşi sivil faşistlerin rotünü arttırmak istiyor.

Evvel, bu melekeli gerçek "teröristlerin ellerinden kurtarmak gerekiyor. Halk, kendisine psikik yediren, trilyonlarca liraları çalan, işkence yapan, köy yakan, sırtda da cübbesizle peş peşe idam hükümleri veren gerçek teröristler tanıyor. Devrimcilerin, yurtseverlerin peşinden kosmaları gerek teröristlerin kimliklerini gizlemeye yetmeyecek. **Halkın adaleti gerek teröristlerin işlediği tüm suçlar hakkında hükümleri mutlaka işletilecektir.**

"İyi reklam satışı artırır" kuralı siyasette

Boyner'den 8 milyarlık reklam kampanyası

"Terör çözüm değil, Dilan! Ben seni dinliyorum"

"MGK da bir öcüdür"

"Sölen da sağına da umudu biziz"

"Öye ol, değişime öncü ol"

"Özgürüm, farklıyım, eşitim, tokum"

Bu sloganlar siyaset sahnesine soyun-duran Cem Boyner'in ideliğindeki Yeni Demokrasi Hareketi'nin (YDH) 8 milyarlık tanıtım kampanyasının sloganlarındandır. **bihaç, hık bışkışa tıvıtaıTİT küİşİna İtoş-gelen, çarpıcı içerikteki bu sloganların ar-dında yatan gerçek ise büyük bir sahte-karlıktan başka bir şey değil. Benzer sloganları burjuva siyaset sahnesinde za-man zaman gördük. 70'li yıllarda Eccevit, 80'li yıllarda Özal, 90'lı yıllarda da Demir-le benzer çarpıcı sloganlarla kitleleri yanıit-oylarını ararak iktidar koltuğuna oturdular.**

Bugün de sistem tikansı ve yaşadığı derin kriz bir türlü aşamıyor. Halk kitlelerinin önemli bir kesimi yaşadığı sorunların burjuva partilerine çözüleceğine inanıyor. Oligarşiyi yeni arayışlara götüren de halkın düzene bu olumsuz yaklaşımdır. İşte bu durumu gören burjuvazi, düzenden umudu kalmayan halk kitlelerini düzene döndürme gayretinin bir parçası olarak YDH'yi siyaset sahnesine sürdü.

Cem Boyner ve YDH'isi kendilerine bi-çilen role uyum olarak hareket edip, dü-zenden umudunu kemşis, düzen küşküdü halk kitlelerini yeniden düzene barıştma misyonunun ilk adımlarını atarak, düzenden en fazla uzaklaşan kesimlere çarpıcı sözlerle tepki almeye başladılar.

Bu politikamın bir gereği olarak, örneğin, **Terör çözüm değil, Dilan! Ben seni dinliyorum** diyorlar. Diğer burjuva partile-rinden hiçbir farkı olmayan Boyner'in YDH'isi bu ter reformist içerikli çarpıcı, ku-lağa hoş gelen sloganları kullanma gereği duyu-yor. Çünkü diğer burjuva partilerine göre daha inandırıcı, İkna edici görünmek istiyor.

Boyner ve partisi YDH'nin "seni dinli-yorum" dedikleri Kurt Dilan'ın 11 yıldan beri devletin açık terörüne karşı karşıya-dır. Bu 11 yıl boyunca binlerce "kelle avcısı" özel tim buluncaya veriletilirdi. On binlerce korucu birikeni oluşturuldu. Ülke

- Amerika'nın Kürt politikasını yakından izliyor... Tekelci burjuvazinin cüretkar kesiminden destek alıyor... Akılcı ve çarpıcı so-lanlarla ilgi yaratıyor... Boyner ve YDH, hangi soruna ne biçim-de çözüm getiriyor? Bu sorunun cevabı **reklamıarda yok.**

gelineinin hemen tamamı Kürt halkını ez-mek için kullanılmaya başlandı. Bu süre içinde Cem Boyner neredeydi?

11 yıldan beri Dilan'ın köyleri bom-balanırken, yakıp yıkılırken, "Senti dinliyo-rum" dedikleri Dilan'ın genci, yaşlısı köylerinden ilçe merkezlerine sürülmüş-lerdi. Buralarda evsiz, yersiz, yurtsuz, yağmur çamur altında aç susuz beklerken Dilan'lar, Boyner ve süreksisi hiç de ken-dilerini güdüm dinleme gereği duymadılar.

Dünya alemin duyduğu Dilan'ların sesini nedense Boynerler duymadı, duyamak is-temedi. Şimdiye kadar Dilan'ların sesini duymadı, şimdiden sonra da duymayca-k. Çünkü Boyner ve YDH'nin Kürt so-lunu çok derli, Kürt halkına sahip çıkma di-yer bir çertleri yoktur.

Boyner, Amerikan politikasının "akıllı" bir savunucusu ve oligarşinin de cüretkar bir sözcüsü olduğunu ortaya koyuyor, o-kadarı! Bu politikanın amacının Kürtlere birtakım kültürel haklar vererek onları dü-

madı? Ve halen de neden dinlemiyor?

Boyner'in siyasete isindığı günlerde Dersim'in Ovacık ve Hozat köyleri bom-balanıp, yakıp yıkılırken, "Senti dinliyo-rum" dedikleri Dilan'ın genci, yaşlısı köylerinden ilçe merkezlerine sürülmüş-lerdi. Buralarda evsiz, yersiz, yurtsuz, yağmur çamur altında aç susuz beklerken Dilan'lar, Boyner ve süreksisi hiç de ken-dilerini güdüm dinleme gereği duymadılar.

Dünya alemin duyduğu Dilan'ların sesini nedense Boynerler duymadı, duyamak is-temedi. Şimdiye kadar Dilan'ların sesini duymadı, şimdiden sonra da duymayca-k. Çünkü Boyner ve YDH'nin Kürt so-lunu çok derli, Kürt halkına sahip çıkma di-yer bir çertleri yoktur.

Boyner, Amerikan politikasının "akıllı" bir savunucusu ve oligarşinin de cüretkar bir sözcüsü olduğunu ortaya koyuyor, o-kadarı! Bu politikanın amacının Kürtlere birtakım kültürel haklar vererek onları dü-

zen içinde tutmak, halkın silahlı direniş-i-nin toplumsal temeli yok etmek oldu-ğuna biliyor. Boyner, böylesi bir politik tutumu geliştirme iddiasında.

Demireller, Özal'tan da bir zamanlar "Kürt realitesini tanıdıklarıdan, "Kürt hal-kının sorunlarını" çözeceklerinden çokça söz edip oy avcılığına çıkmışlardı. Boyner de bugün aynı şeyi yapıyor. Sadece Kürt sorununda değil, ülke sorunlarına ilişkin jtevsü'üfİa aslında yeni bir şey söylemiyor. Çözüm deri üretmiyor. Çünkü bugünkü so-lunların kaynağı düzensiz kendisidir. Ve ne denilirse desin, buna karşı çıkmanın bir yaklaşımdan çok üretme. Tekelci burjuvazinin "zenginler kulübü" olarak ad-la-rılan TUSİAD'a başkanlık yaptktan sonra politikacıları soyunan Boyner'in "ben akıllıyım, becerikliyim" demenin di-şında söylediği hiçbir şey yok...

12 Eylül cuntasına başbakan yardım-cılığı yapan Özal, cuntayla gizlemeye gi-bir görüntü yaratarak "dört edilim parti-yiz" deyip halkta bilinç yayılmasını yara-tı-nası olaylarını aldıysa, şimdi aynı role "sağına da soluna da umudu biziz", "MGK öcüdür" diyen C.Boyner soyunuyor. Boy-ner de TUSİAD'ın başkanı olduğu dönem-de MGK uygulamalarına tümüyle destek vermişti. Ama aynı Boyner bugün MGK'ya karışmış gibi bir görüntü yarattıma ça-lıyor. Boyner hem bu yolla MGK'ya tepkisi olan kesime şirin görünüp olayları al-mayı, onunla düzene içine çekmeyi hedefli-yor; hem de çok öne çıkan ve yipranan MGK'ya geriye çekip devleti temizle çıkarmaya çalışıyor. Cem Boyner iddiasına ge-re-si bile, ne MGK'ya ne de kongreliyi da-ğatıyor. Bunların devletin pekirdeği oldu-ğuna Boyner de biliyor.

Boyner ve YDH, esas olarak düzenden yipranan kurulumlarına çoktan arıyor, düze-nin tikanlıklarını aşmaya çalışıyor. Kürt halkının sorunları, yoğun sömürü altında inim inim inleyen emekçilerin sorunları Boyner ve YDH'isi hiç mi hiç ilgilendirmi-yor.

Bu gerçekliği kavrayamayıp Boyner'e farklı ve biraz da olumlu roller öngörenler, parti DYP-SHP koalisyon protokolünün kırılı savası frenleyeceğini sandıkları gibi yanlışmış olacaklardır.

Geniş halk yığınlarına istenmeyen ve her fırsatta değiştirilmesi gündeme getirilen '82 Anayasası sonunda Meclis gündemine girdi. Her partinin bir ucuandan keşitirip kendini dayattığı ve değişikli-k tasarınsında en son 21 maddede üzerinde anlaşma sağlandı.

"Din ve vicdan Özgürlüğünün istisnar edilemeye-ce-gine" ilişkin 24. maddede değiştirilmesi, hiçbir deyiş-i-li desteklemeyeceğini söyleyen RP'nin ANAP, SHP ve DYP tarafından safdışı edilmesinden ardından, aç-ıklanan değişiklik tasarınsında seçme ve seçilme yaşını-n düşürülmesi, milletvekili sayısının artırılması, millet-vekillerinin maaşlarına ve tatillerine getirilen kısıtlı-maların kaldırılması, memurlara istisna ve sınırlamaları ayrı bir yasayla belirlenecek olan grev, sendika ve toplu iş sözleşmesi hakkının verilmesi vb. altbaşlıklar yer alıyor.

"Demokratikleşme" masallarında son perde

Anayasaya makyaj manevrası

Tamamen faşist içerikteki '82 Anayasasının, hakla-rını gasp ettiği halkta memnuniyetizlik yarattığını bilen burjuva partileri, '91 seçimlerinden önce propa-gandanın çok sık Anayasanın anti-demokratik olduğunu ve iktidara gelirlere değiştirileceklerini vurgulamış-lardı. Enflasyonu düşürmekten, herkese iki anahata kadar uzayan vaatler, gerekler karşısında eriyiverdi. Memurlardan Örgencilere, köylülerden işçilere kadar, yaşama da dahil hiçbir hak ve özgürlüğü tanımayan ofşaki yığınlar kalb geriye. Siyasi partilerin hiçbir hal-ka gerekli güvini veremez hale geldi. Kitlelerdeki hoş-nutsuzluğun giderek tırmadığını gören, ama haklara hiçbir şey verilebilecek gücü de olmayan oligarşi, yine demokratiklik oyununa basıyor. Aynı zamanda hal-kın değişikliki talebine de cevap vermek için Anaya-sa değişikliğini gündeme getirdi.

Anayasa değişikliği bu haliyle pratikte göster-melik olmamış olsa da haliyle uygulamayı söyle-mek için derin araştırmalar yapmaya gerek yok. Tasa-riyla değiştirilmesi düşünülen maddeler arasında en-önemlisi olarak göç çarpan, Anayasanın cuntacı ge-naraller hakkında soruşturma yetkilmesini engelleyen 15. maddesi dahi ortadan kaldırılıyor.

Tasarıda yer alan ve değiştirilmesi düşünülen Ana-yasa maddelerinin sayıca önemli bir bölümü ise, "de-mokratikleşme" ile uzaktan yakından bir ilgili olmayan şeylerdir. Milletvekillerinin transferini engelleyen 84. milletvekillerinin ödeneği, yolluk ve sosyal hakların-nın düzenlenmesi ile ilgili 86. milletvekili sayısını belirle-yen 75. Meclis'in çalkışa takvimini düzenleyen 93. vb. maddeler; MGK kararlarına onay için parmak kal-dırmaktan başka bir fonksiyonu olmayan ve halkları-mıza karşı açıkla savaşta destek verip, işlenen insanlık suçlarına ortak olan ve uyutulan halk düşmanı burjuva politikacıların düzene hizmetlerini karşılığı "rahat ve huzur"ları için yeniden düzenlenecek.

Kaldı ki, bu düzenlemelerin bir kısmı halkta tepki bile doğuruyor. Sözgelimi, özel TV'lerden birinde mil-letvekillerinin sayısının artırılması konusunda yapı-lan mini anket katılanların yüzde 82'si "hayır" dedi. Es-ki-den "aman bizim ilden daha çok milletvekili seçisin, belki bir hizmet gelir" diyen insanlar için artık "yeni yivciler" den başka bir şey ifade etmiyorlar.

Burjuvazinin "bu bir devrimdir" diye şişirmeye ça-lıştığı Anayasa değişikliği tasarınsına basit bir re-form bile denemez. Memurlara sendika ve toplu söz-leşme hakkını düzenleyen bazı maddelerin tasarıda yer alması bu gerçeği değiştiriyor. Söz konusu bu hakla-rın önemli denilebilecek olanları, zaten emekçi halkın direniş maddecileri sonucunda kazanılmış, elde edi-miş ve pratikte kullandığı haklardır.

Oligarşiyi göstermelik reformist politikalar getir-meye zorlayan nedenler arasında en fazla tartışılın, Türkiye'nin Avrupa Birliği ile bütünleşme isteği ve buna bağlı olarak, insan hakları, demokrasi konularında Avrupa'ya mesaj verme, yani Avrupa kamuoyunu TC düzeyindeki baskısına karşı bir diplomasi manevrasidir.

"Demokratikleşme" manevrasının bir diğer nedeni ise, düzenden tikanlıklarını aşmak için "yararı ol-mu" umuduna vitrin değişikliğine gidilmesi, halkın düze-ni beklenitlerini biraz olsun canlandırılması ve böy-lece mevcut düzenden desteklenerek güçlendirilmesi.

Bu amaçlarına ulaşmaları bile şüpheli. Çünkü ne kökten değiştirdikleri, ne de halk için önemli ola-bilecek bir şeyler yar ellerinde. Bos sözlerle artık kende-ri-ne dinleyici bulamıyor. Anayasa değişikliği gibi ciddi bir konu halk içinde hiçbir ilgi yaratamıyor. Oligarşin-in bu manevrasının, kısmi anlamda bile, hiçbir sonuç yaratmadana başa geçeceği daha şimdiden belli olmuş-tur.

Faşist "şeften "yeni örgüt" önerisi

Türkes daha aktif görev istiyor

- MGK politikalarının, ordu ve polis içindeki kadroları aracılığıyla doğrudan uygulayıcı olan MHP, ayrıca halka karşı açılan savaşta daha ince yöntemler öneriyor. Bu öneri MHP'ye yararı resmi olarak daha fazla rol verilmesini kapsıyor.

Faşist Türkiye, MGK Politikalarına Yeni Alternatif Sunuyor

10 Ocak'ta, İstanbul Çırağan Otelinde bir basın toplantısı düzenleyen Faşist Türkiye, gerilla ile müca-delenin yeterli olmadığını söyleyerek, önerdiği "yeni örgüt"ün görevlerini özetliyor. Türkiye'nin bu disiplinelemede katıldığı basın toplantısında "Evinizde sivrisinekler var. Siz onları temizlemeye çalışıyorsunuz. Evinizin dışında çeşitli bakteriler da var. Siz temizlediğinizi tekrar örüyor. Buna önem almak için yeni bir örgüt

kurulmalı. Bu örgütün içinde sosyo-loglar, siyaset uzmanları, ekonomi uzmanları ve çok güçlü istihbarat bir-limleri yer alacak. Gelişmelerden Türk ve batı kamuoyunu aydınlat-mak için kamuoyu uzmanları da ola-cak" diyerek, bu örgütün amaçlarını, kimlerinden oluşacağını vb. ortaya ko-yuyor. Türkiye'nin bu disiplinelemede sıkık bakan çeşitli "siyaset uzmanı" faşistler de basın açıklamasından sonra kendini göstermeye başladı. Örneğin Türkiye gazetesinin gedi-tilenen genici faşist Ahmet Kabaklı, 12 Ocak günü yazısında "Lider Tür-

keş'in bu iddiasını gerçekleştirmiş-seniz devlette neğin araştırıp de-nerimiyor?" diyerek kendisinin de bu "örgüt" içinde görev alabileceğinin mesajını veriyordu.

Hatırlanacağı gibi, geçitçimiz ay-larda MGK'da Türkiye'nin insan hakları konusunda propagandasını yapacak ve özellikle yurtdışındaki kamuoyunu bilgilendirecek bir insan hakları komisyonu kamu çabası içi-ne girmişti. Bu komisyonun da sa-na-neti, yazar, sosyolog, toplum üs-manı kişilerden oluşturulması düzü-nülmekteydi.

Daha İnce Yöntemlerle Daha Yoğun Saldırı

Kongrelerinin legal temsilcisi olan MHP ve Türkiye, bugün kende-line verilen misyonları harfiyen ye-rine getirmektedirler. Bu gerçeklik yalnız, Türkiye'nin söz ettiği "yeni örgüt" için değil, MHP'nin tüm örgüt-lemeye ve politikaları için geçerlidir.

Bu anlamda Türkiye'nin sosyolo-g-lardan, siyaset uzmanlarından ola-sacak dediği örgüt, MGK politika-larının dışında, onunla bağımsız de-ğildir. Zaten Türkiye Çırağan'daki ba-sın toplantısında "Dünya kamuoyu-nu doğru bir şekilde aydınlatmak la-zım" diyerek, örgütünün MGK ile olan paralelliklerini de ortaya koyuyor.

Türkes'in amaclarından biri de faşist terörün teorilerini istih-dam etmek ve hazırlamaktır.

Bu teorilerin özel savaş konu-sunda kendi alanlarında uzmanlaş-tırılacak, silahlı halkı etkileyip propa-ganda tekniklerinden, halk içinde

ajanlaştırma faaliyetlerine kadar her konuda bu uzman kadrolarla birlikt-e saldırılar örgütleyecektir. Yani Tür-kes, devlet terörünün dozunu arttır-ken, bir dizi ek uzman kadro ile sal-dırıda ince teknikler kullanmayı önermektedir. Şüphesiz bunlar arı-sında devlet tarafından ödenen beri-kullanılan "psikolojik savaş" tak-tiklerini daha da yetkinleştirmekten de söz edilebilir.

Türkes "yeni örgüt" derken, MHP'ye yararı resmi statüde daha fazla rol verilmesini de istemektedir. Ya da "özel ordu" gibi örgütlerin daha açık olarak MHP'nin yönlendi-riliçliğinde bırakılması istemekte-dir.

Faşist Türkiye örgütü ve silahlı bir halk karşısında hiçbir baskı yetiminin ve faşist terörün sökmeyeceğini unutmus görünüyör. Hatırlama için fikir babası Hitler olmak üzere, tüm faşist siyasi akübine bakması yeterli olacaktır.

FSLN bölünmenin arifesinde

Sandinistler ve FSLN 70'li yılları sonuna damgasını vurarak, Nikaragua'da Somoza diktatörlüğünü yıktıklarında, Latin Amerika'da emperyalizme karşı mücadelenin Önemli odaklarından biri olmaya adaylardı. Ama geçen yıllar içinde kontra saldırılar, ABD emperyalizminin ekonomik baskıları karşısında tutunamayıp burjuvaziyi seçen yarısona grüğülerinde kaybettiler. Yıllardır süren ikili iktidarlara birlikte, devrimden bu yana 15 yıllık bir süreç geçiren FSLN, bugün ayrı bölünmenin arifesinde. Çünkü FSLN içinde etkili olan iki ana akım, mücadele biçimlerinden demokrasiye, mülkiyetin niteliğinden parti çizgisine ve öncüllük misyonuna kadar birçok temel konuda farklı düşünyor.

Somoza diktatörlüğüne karşı savaş içinde doğan ve devrimden sonra paritelen FSLN'nin bugün fiilen iki ayrı önderliğe ve anlayışa sahip olması, var olan anlayışların daha iyi kavranabilmesi için Almanya'da yayınlanan Info Blatt bülteninin Aralık 1994 tarihli sayısında yer alan bu yazının yazarı olacağına inanıyoruz. Yine FSLN içinde yaşanan tartışmalar ve son kongrede ortaya çıkan durum ele alıyoruz.

Üç akımın FSLN çatısı altında birleşmesinden 16 ve muhalefete düşmesinden de dönül sonra, gerilla hareketinden oluşan parti bölünmenin eşliğinde...

1994 yılı başında FSLN içinde iki akım açık ve aleni olarak şekillenmişti. Demokratik Sandinist Sol (Izquierda Sandinista Democrática) ve "Çoğunluğa Geri Dönen Sandinizm" akımı. İkinci akım daha sonra Sandinist Yenilenme Hareketi adıyla adlandırılarak tartışma masasına geçerken olağanüstü kongreyi etkilemişti.

Kongrede parti için demokratikleşmeyi yaratan ilk parti tüzüğünde değişiklikler yapıldı ve yeni yönetim kurulu seçildi. Demokratik Sandinist Sol bu seçimlerden zaferle ayrıldı; zira zaten parti içi kurullarda çoğunluğa sahipti. Diğer akım ise meclis grubunda güçliydi. Parti içi sorunlar bu kongrede ne çözüldü, ne de yumuşadı. Tam tersine, FSLN bugün bölünmenin eşliğinde geldi.

Akımlar arası tartışma kongrenin değerlendirilmesinde de devam etti. Kaybedenler Demokratik Sandinist Sol'a kitleni aldatma ve parti içi temizlik suçlamaları bulundular. Parti içi rakiplerine karşı buldozer gibi yürüttüklerini söylüyor ve Caudillo olarak itham ettikleri Daniel Ortega'yı birlikte hiyerarşik yapıyı ısrarla savundukları suçlamasında bulundular. Buna karşı Lopez Campos şu karşılığı verdi: "Kendilerini Caudillizme karşı olarak gösteriyorlar, ama kendi Caudillo'ları reddedilmiş karşı çıkıyorlar. (Burada kast edilen Sergio Ramirez'in Usual Yönetim'e seçilmesidir-bn)... Ama kesinlikle mil-

letvekilleri için de yenilenme zamanı gelecek. (Sergio Ramirez'i destekleyen milletvekilleri hedef alıyordı-bn)" Ve Monica Baladano da Demokratik Sandinist Sol'dan kongreden sonra parti gazetesi "Barricada" çizgisinin değişirliğini istedi. (...)

Aradaki uçurumun ne kadar derin olduğunu göstereceklerinden birisi de "çoğunluğa geri dönen Sandinistler'in" kongre sonrasında Sandinizm'in Yenilenme Hareketi'nin (Movimiento Renovador del Sandinismo) kurma cabalarıdır. Bunun yanı sıra, ISD kendine akım demiyor, partiyi bütün olarak temsil ettiğini söylüyor. Kendisini parti olarak adlandırmasına gerekçe olarak da kongrede partinin yönetiminin kurultunda önemli yerleri kazanmasını gösteriyor. Ağustos ayı başında gerçekleştirilen yurtdışı toplantıda, "Yeni Yönetim (DN-ISD'nin elinde) ile parlamento grubu (MRS elinde) aralarında altı saat süren bir tartışmada yasal inisiyatif üzerinde bir uzlaşmaya vardılar ve (...) uzun zamandan beri hazırlanan anayasa reformunun 5 Eylül'de parlamentoya sunulacağına anlaşıldı. Ama Sergio Ramirez parlamento projesi açıklamadan bir gün önce AS (Asamblea Sandinista, iki kongre arasında parti kurulları arasında en yüksek organ) bu projeyi ele almak istiyordu. AS anayasa reformunun etrermesini istemişti, çünkü şaka paketi hakkında yeterli görüşme zamanı olmamıştı. Ama parlamento grubu bunu görmezden geldi, önemli ve acil olduğu gerekçesiyle bu projeyi AS'de ele alınamadın parlamentoya sundu. "Reformlar ulusun çıkarlarına" diyen Sergio Ramirez, bu durumu "Ulusun çıkarları kişisel ve parti çıkarlarının üzerinde" sözleriyle geçkelecektir.

Parlamento fraksyonu partiyi karşı özerkliği vurgularken. AS, kendi

"İktidarlardan kısa süre önce içi parçaya bölünmüş FSLN'nin birleşmesi, ideolojik olanaktan öze dönüş bir birlik olmuştur. FSLN, bu yapıyla parti fonksiyonunu görmek" çok, cephe gibidir. Uzun vadede programları hayata geçirecek ideolojik birliktir yoksun bu yapının, anti-Somoza cephe içerisinde yer alan burjuva, küçük burjuva ve aydınlarla olan ittifakın sonucu iktidar ortamı potansiyel olarak getirildi sorunları emperyalizmin baskılarına karşı ve halkın yeni bir ideolojik ile donatmaya yetecek kalacağıdır."

(Devrimci Şiddet ile İktidar Olarak Burjuvaziyi Seçim Yarışına Girmeyen Yeri Çözüm, Mart 1990)

karanımı çizilmesini kabul etmek istemedi ve cezalandırılmaya yönelik aldığı kararları duyurdu. Genel suçlama yanında Daniel Ortega'nın milletvekilleri kabul etmesini de istedi. Bu görevi bugüne kadar Parti Başkan Yardımcısı olarak Sergio Ramirez, Ortega'nın yerine yürüttüyordu*). Ay, AS, Ortega'nın parlamento grubu-

nun başına geç-

mesini de istedi. Parlamento grubu bu duruma tepkisini Dora Maria Tellez'in grup başkanlığına seçmekle gösterdi. Tellez, Sergio Ramirez'den sonra Yenilenme Hareketi'nin önde gelen liderlerinden biri ve hala grup başkan yardımcısıdır.

Anayasa reformu sorunu; grup ve parti. MRS ve ISD arasında güç gösterisi güç gösterisi oldu. Anayasa reformu teşkil eden parlamentonun başkanlığı karşı güclendirilmesi noktasında gruplar hemfikirler. Bazı noktalarda ise ISD uzlaşmada çok ileri gitti. Ama aslında cumhuriyet başkanının bir da-

ha seçilememesi ve akrabalık koşulu, ISD'yi rahatsız ediyor, çünkü Ortega'nın 84-90 arası cumhurbaşkanı olması medenileşme seçime hakkı olmasaydı. Akrabalık koşulu Antonio Lacayo'nun adaylığına da önülüyor, çünkü kendisi şimdi cumhurbaşkanının damadı. Ve sadece bu nedenle anayasa reformunun kabulünü sabotaj ediyor. Daniel Ortega AS'nin kararına uymaya söz veriyor. (...) Ama grup başkanlığı ele geçirmek için henüz hiçbir çaba göstermedi. Tam tersine o kendisini koluk kavgası için mücadele etmek istemeyen basit bir asker ve halk temsil eden biri olarak nitelendiriyor. (...)

Bölünme Ayrılığa

Neden Olacak mı?

Parti içi tarafların sertleşmesi ve MRS'nin ayrı bir örgüt gibi hareket etmesine rağmen (MRS temsilcileri FSLN toplantılarında katılmıyor) ikinci bir Sandinist partinin var olup olmadığı sorusu henüz cevaplanamıyor. Parti içi çatışmada atışkesi yapılmaya çalışılıyor. Örneğin, DN üyesi Victor Tira-do Lopez, 1979'daki gibi bir anlaşma önerdi. 1996 seçimlerinde solcu politikacıların sansura bakarak cabuk ayrılmanın yararlı olup olmadığını tartışabilecek bir sorun; çünkü ufkta yeterli parti içi uzlaşma görülüyor. Belki iki ayrı parti, ayrılarak daha gerçekçi bir şekilde çalışabilir.

Sınıf Mücadelesi mi, İktidar Kavgası mı?

Partiyi çalkalayan sınıf çelişkileri öldürücü söylüyor Monica Baltadano.

Daniel Ortega ve Sergio Ramirez. Birlikte verilen mücadeleden, devrim yıllarından, yol ayrımına...

no, MRS'yi FSLN içinde zenginlerin akımı olarak nitelendiriyor. Sergio Ramirez ve grubun diğer üyeleri eski kabine üyeleri ya kordiplomatiktir ya da Sandinist işadamları kesiminden geliyorlar. Buna karşın kiile tabanı yoksul. Carlos Fonseca Teran MRS'nin ilimlî sağcılar ve merkezciyle birlikte öpönist bir politika izlediğini yazıyor. "Bu güclerin bir kısmı FSLN'yi Somoza'ya karşı mücadelesinin son döneminde desteklemişti ve şimdi de FSLN'yi bırakmaya hazır görünüyor. Biz şimdi yeni bir siyasal gücün oluşumuna tanık oluyoruz; yeni FSLN'nin seksenli yıllardaki kalburüstü yöneticilerinin ilimlî sağcıların birleşimine. Bu grubun başı Sergio Ramirez tarafından çekiliyor ve eski Sandinist hükümet kabinesinin büyük bölümü, S Ramirez'e özdeşleşiyor. Bunlar FSLN'ye ilerde açıkça hesaplamak için, içten tamamiyla oymadan resmen ayrılmayacaklar."

MRS'den Sofia Montenegro ise çatışmayı gerilla zamanından kalmış hiyerarşik biçimler ve kurtuluş konseptine bağlıyor. "Bu FSLN içinde kendisini alıskanlı haline getirmiş itaatten kaynaklanan elektrisiz, karışık ve bir kimliğe bağlılığı üzerine inşa edilmiş bir mürdün mazozistçe bağlılık olarak karakterize olan otoriteye karşı 'disiplin' ve önderliği sürmürlü tutumunda ifade ediyor." Montenegro'ya göre Sandinistler bu tarife aykırı tutumları terk etmeli ve düşünen, eleştiren kişiler olmalı.

Yalnızca bu şekilde FSLN "21. yüzyıla bakabilecek bir güç haline gelebilir ve 'tarhin Jurassic Park' ola-

rak kalmaz. Sadece geçmişte kalmış otoriteri ahlahtan sonuçlar çıkararak, verilecek dogmalara ve bunun üzerine inşa edilmiş en yüksek karizmatik otoritenin (yani genel Sekreter Daniel Ortega) herkeşe yönelik şefçilik ve benmerkezcilik saldırısına karşı meydan okunabilir."

Üçüncü bir modelde göre ise, bu daki sorun sadece iktidar kavgası. Tüm deliller göstermektedir. Bu anlayışa göre, aslında sonun hangi grubun üstünlük sağladığı ve Daniel Ortega'nın mı, yoksa Sergio Ramirez'in mi devlet başkanlığı adayı olacağı değil. Krizin çözümü sadece tabandan gelebilir. Silvio Prado'nun tahminlerine göre tabanın yüzde 90'ı akımlar arasına katılmıyor. Prado bu büyük sessiz çoğunluğa kulak verilmesi gerektiğini vurguluyor.

Çelişki sıradan FSLN üyelerine hemen hemen ulaşamıyor, bunun nedeni enformasyon eksikliği: Çoğu zaman ne olup olmadığını bilmiyor. Sonuçta sorunlar daha on planda, bunlar kooperatiflerin ekonomik sıkıntıları, kooperatiflerin karşılıklı yardımlaşması, okul yapma mücadelesi ya da sağlık ocağının yapımı var. Zor koşullara

Neyi savunuyorlar?

Demokratik Sandinist Sol (ISD)

Halkın açığa ve siddetle karşı her yolla mücadeleye hakkı vardır. Parlamento dışı kitle hareketlerine ve sendikall mücadeleye destek verilmelidir.

Partinin öncü rolü vardır, bu devam etmelidir. Bu konunun tartışılmasına gerek yoktur. Daha da yetkinleştirilmesi için yapılacak tartışılmalıdır.

FSLN sonuç olarak ezilenlerin partisidir. Olmalıdır. Çeşitli ittifaklar yapılabilir, bu politikanın gereği doğaldır, ancak politikasında sağ bir çizgi izlenmez.

Nikaragua'da varolan mülkiyet biçimleri içinde kooperatifler ve devlet çiftlikleri gibi yapılara temel edilen kolektif mülkiyet biçimlerini güçlendirilmelidir. Süreç içinde özel mülkiyet azaltılmalıdır.

Sandinist Yenilenme Hareketi (MRS)

FSLN siyasal talepler için silahlı mücadeleyi araç olarak kullanmamalıdır. Parlamento mücadelesine lele yetinmelidir.

FSLN'nin öncüllük gibi bir misyonu olmamalıdır. Öncüllük misyonuyla ilgili olarak tüzüklerde yer alan maddeler çıkarılmalıdır.

FSLN her kesimin temsilcisi olan bir parti olmamalıdır. Kendini belirli sınırlar içinde sınırlanmamalıdır.

Tüm mülkiyet biçimleri varlığını sürdürebilirler. Bunlar arasında özellikle tercih yapmaya gerek yoktur.

(Bu yaklaşım FSLN'nin genel anti-emperyalist çizgisinin tasfiyesinin hedeflendiğini utangaç bir göstergesidir.)

Kim hangi safta?

Bugünkü haliyle artık fiilen iki ayrı yapı haline gelen eski Sandinistler arasındaki saftağmasa farklı bir görüntü daha ortaya çıkıyor. Bu da ayrımı ve yeni bir sosyal demokrat parti kurmayı tercih edenlerin hesipnin -tabanın eleştirilerine rağmen- Chamorro ile kurulan hükümette yer almalarıdır. Zaten bugün ayrılıkla sonuçlanan tartışmalarda da parlamentoların anti-emperyalist, anti-kapitalist Sandinist tabandan giderek uzaklaşmaları yatıyor. Ne olursa olsun, hükümetle ortak olmak gerekçeyle ülkede yaşanan sorunların faturasını bir bütün olarak FSLN yönetimine kalmasına neden oluyor. Mayıs '94 kongresinden bugüne artık ayrımla sürecin tamamlandığı FSLN'de yer alan önemli isimlere gelinece:

Demokratik Sandinist Sol (ISD): Bu grubun -aslında grup demek yanlış, çünkü kongre sonunda FSLN'nin yönetimi komple bu grubun eline geçti- önde gelen isimleri Daniel Ortega, Rene Vivas, Bayardo Ace, Monica Baltadano.

Sandinist Yenilenme Hareketi (MRS): Kongrede seçimleri kaybedince ayrı bir parti kurmaya kalkan parlamentu grubu ise Dora Maria Tellez, Sergio Ramirez, Henri Ruiz, Sofia Montenegro gibi isimler yer alıyor.

rağmen yeni de cesaretizlik yok. Bu somut sorunları çözmek üzere yerli FSLN temsilcileri belirleniyor. FSLN'nin canı bir tabanı olduğunu kongre sonrası parti içi seçimleri gösterdi. 300 bin üye bu -seçimde yer almamak için kayıydı. İlk defa bu seçimlerde FSLN organları aşğıdan yukarıya belirlendi. FSLN yoksul Nikaragua halkının örgütü, canlı gücü olmayı beklide bu süreçle başlandı.

(*) Nikaragua seçimi sonrasında her milletvekilinin bir özel yekili vardır ve kendisi yerini almaya zorla ya da almayorsa, o zaman bu kişi parlamentodaki yer geçer. Kongre milletvekillerini istememişti, çünkü kendisinin mahkemelik olduğunu düşünüyordu. Bu da parti içi çelişki olduğunu gösteriyordu.

Zapatista Ulusal Kurtuluş Cephesi (EZLN) ile hükümet arasındaki görüşmeler aracılığıyla gerçekleştiriliyor Meksika'da barış görüşmeleri pamuk ipliğine bağlı

- Geçtiğimiz yıl Ocak ayında isyan eden Zapatistalarla Meksika hükümeti arasında görüşmeler aracılığıyla sürerken, bu yıl ilk yüz yüze görüşme 15 Ocak'ta gerçekleşti. Ağustos ayındaki valilik seçimlerinden bu yana merkezi hükümet ile EZLN arasında açık bir gerginlik yaşanıyor.

Meksika'nın güney eyaleti Chiapas'ta yerli Zapatistalar yeni hükümeti arasında piskopos aracılığıyla gerçekleştirilen ilk yüz yüze görüşmelerde, ortaya çıkan gerçek, ateşkesin çok kolay bozulabileceği doğrultusunda.

15 Ocak'ta gerçekleşen toplantıdan sonra, Piskopos Samuel Ruiz, her iki taraf arasında gerçek barışın hala çok uzaktaki olduğunu açıkladı.

Ulusal Arabuluculuk Komisyonu (CONAI) başkanı piskopos, "Lacandon ormanlarında gerçekleşen toplantı kuzaydı, fakat okuydu" dedi. O, yüz yüze görüşme bir katedralin küçük bir odasında okuduğu bildirildi piskopos "Sadece tansiyon düşürmek bile daha sonraki görüşme ortamını ve diyalogu kolaylaştırıcaktır."

Üç saat süren toplantıda, Zapatista delegasyonunun başında "Başkomutan Marcos", hükümet delegasyonunun başında ise İçişleri Bakanı vardı. Komutan Marcos yine maskeliydi.

Bilindiği gibi, bundan bir önceki girişim, hükümetin atadığı barış komisyonu gerilla kontrolü altındaki bölge sakinlerini reddetmesi nedeniyle başlamadan bitmişti. Geçen Ağustos ayındaki seçimlere ilke karıştıldığı şeklindeki tartışmalardan sonra, bölgede durum gide-rek gerginleşiyordu. Demokratik Devrim Partisi'nin (PRD), yeni muhalefetin adayının seçimi kaybetmesi tansiyonu yükseltmişti. Kaybeden adayın programında "asli geçiş hükümeti" de vardı ve EZLN tarafından destekleniyordu.

Chiapas'ın politik haritası yamalı bir bölgeyi andırıyor. Bazı PRD kaynaklarının açıkladığına göre, ayaklanmacı Vali Amado Avendano ve Zapatistalar beraberice bu bölgenin yansını kontrol ediyorlar. Bölgenin diğer yansı ise, çiftlik sahipleri ve onların "beyaz muhafızlar" olarak bilinen kıraklı katilleri tarafından denetleniyor. Chicomuselo kasabasında bu ayın başında PRD de-

- Gelismelerin yaşandığı Chiapas eyaletinde ise, yoksulların gücü EZLN ile çiftlik sahiplerinin beyaz muhafızları ve ordusu arasında etkili fiili olarak gücü bölünmüş durumda. Bir yanda EZLN'nin de desteğiyle ayakta duran PRD'nin Valisi, diğer yanda ise çiftlik sahipleri ve onların beyaz muhafızları denetimi sağlıyor.

netçileri, bölge belediye ofislerini ele geçirmek için çatışmaya girdiler. Çatışmalarda şu ana kadar 10 kişinin öldürüldüğü bildiriliyor. Kasaba caddelerinde beyaz muhafızlar, sivil elbiseli ve kolları bantlı bir şekilde, ellerinde orduda kullandığı yasadışı silahlar ve silahlarla devriye geziyorlar. Hafta sonunda Chicomuselo'da bulunan bir PRD senatörü, "Sanki bir filmdeymişim gibi... Caddeleri böyle geçirmişim gibi düşünmemişim" dedi. "Tepeden tırnağa silahlılar, sanki bizi linç edeceklermiş gibi." Senatore göre bu silahlı adamlar, askerî personeldir, "iki tip beyaz muhafız var. Eski emekli askerler ve günlük görevlerini yapan aktif askerî personel."

Avendano (İsyancı vali) ise kendinden çok emin olarak 400 kişilik bir beyaz muhafız kuvvetinin Chiapas'ın güneyinde emekli askerler tarafından eğitildiğini söylüyor: "Hükümet onlara hoşgörüldü davranıyor. Çünkü, onun amacına hizmet ediyorlar."

Avendano, barış görüşmelerinde karamsar ve bir iç savaşın bütün şartlarının olduğunu düşünüyor. Görüşmeden sonra bölgedeki tansiyon bir ölçüde yumuşamış bulunuyor. Ordu ve EZLN, görüşmeden önceki pozisyonlarından biraz geriye çekildiler. Bu, her iki tarafın da iyi niyet gösterisi yaptığı şeklinde yorumlanıyor. Ayaklanmacıların denetiminde olan bölge, ordu hatlarının hemen biraz ötesinde bulunuyor. Hafta sonunda her şey durmuştu. 19 yaşındaki Juan şöyle diyor: "Burada barış içinde yaşıyoruz. Herkes yavaş yavaş korkusunu yeniyor ve bize isinyor. Hükümet çok sert ve onlar, biz yoksulların hangi koşullarda yaşadıklarını unursamıyor."

Bazı çevreler ise, asıl tehlikenin hükümetten giderek başlamış olduğunu ordudan geldiğini inanıyor.

15 Ocak 1995 günü, Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in mezarları başında bir anma düzenlendi.

76 yıl önce, emperyalist Alman burjuvazisi tarafından katledilen Alman proletaryasının devrimci önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in anmak için on birleşme insan bir araya geldi. Anıyma Alman, Tarih, Kült ve çeşitli milletlerden ilerici, devrimci örgütler de katıldı. DHKC-Berlin Devrimci Halk Güçleri de pankartları, bayrakları ve kitleyleyile halkı katıldılar. Devrimci önderlerin şahiplenilmesi, emperyalizmin sosyalizmi, devrimci önderleri ve sosyalist kazanımları unutturma cabalarına verilmiş en iyi cevaptı. Tekelci burjuva basın-yayın kuruluşları ise, on binlerce insanı bir araya getiren bu devrimci eylemi gömmede göldü. Eski Demoklatik Almanya vatandaşlarının amnaya yoğun katılması, Alman emperyalizminin Doğu Alman devletini ve toprakları satın almasına rağmen, halk satın almadığını bir göstergesi sayılmaktadır.

76 yıl önce, emperyalist Alman burjuvazisi tarafından katledilen Alman proletaryasının devrimci önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in anmak için on birleşme insan bir araya geldi. Anıyma Alman, Tarih, Kült ve çeşitli milletlerden ilerici, devrimci örgütler de katıldı. DHKC-Berlin Devrimci Halk Güçleri de pankartları, bayrakları ve kitleyleyile halkı katıldılar. Devrimci önderlerin şahiplenilmesi, emperyalizmin sosyalizmi, devrimci önderleri ve sosyalist kazanımları unutturma cabalarına verilmiş en iyi cevaptı. Tekelci burjuva basın-yayın kuruluşları ise, on binlerce insanı bir araya getiren bu devrimci eylemi gömmede göldü. Eski Demoklatik Almanya vatandaşlarının amnaya yoğun katılması, Alman emperyalizminin Doğu Alman devletini ve toprakları satın almasına rağmen, halk satın almadığını bir göstergesi sayılmaktadır.

76 yıl önce, emperyalist Alman burjuvazisi tarafından katledilen Alman proletaryasının devrimci önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in anmak için on birleşme insan bir araya geldi. Anıyma Alman, Tarih, Kült ve çeşitli milletlerden ilerici, devrimci örgütler de katıldı. DHKC-Berlin Devrimci Halk Güçleri de pankartları, bayrakları ve kitleyleyile halkı katıldılar. Devrimci önderlerin şahiplenilmesi, emperyalizmin sosyalizmi, devrimci önderleri ve sosyalist kazanımları unutturma cabalarına verilmiş en iyi cevaptı. Tekelci burjuva basın-yayın kuruluşları ise, on binlerce insanı bir araya getiren bu devrimci eylemi gömmede göldü. Eski Demoklatik Almanya vatandaşlarının amnaya yoğun katılması, Alman emperyalizminin Doğu Alman devletini ve toprakları satın almasına rağmen, halk satın almadığını bir göstergesi sayılmaktadır.

76 yıl önce, emperyalist Alman burjuvazisi tarafından katledilen Alman proletaryasının devrimci önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in anmak için on birleşme insan bir araya geldi. Anıyma Alman, Tarih, Kült ve çeşitli milletlerden ilerici, devrimci örgütler de katıldı. DHKC-Berlin Devrimci Halk Güçleri de pankartları, bayrakları ve kitleyleyile halkı katıldılar. Devrimci önderlerin şahiplenilmesi, emperyalizmin sosyalizmi, devrimci önderleri ve sosyalist kazanımları unutturma cabalarına verilmiş en iyi cevaptı. Tekelci burjuva basın-yayın kuruluşları ise, on binlerce insanı bir araya getiren bu devrimci eylemi gömmede göldü. Eski Demoklatik Almanya vatandaşlarının amnaya yoğun katılması, Alman emperyalizminin Doğu Alman devletini ve toprakları satın almasına rağmen, halk satın almadığını bir göstergesi sayılmaktadır.

76 yıl önce, emperyalist Alman burjuvazisi tarafından katledilen Alman proletaryasının devrimci önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in anmak için on birleşme insan bir araya geldi. Anıyma Alman, Tarih, Kült ve çeşitli milletlerden ilerici, devrimci örgütler de katıldı. DHKC-Berlin Devrimci Halk Güçleri de pankartları, bayrakları ve kitleyleyile halkı katıldılar. Devrimci önderlerin şahiplenilmesi, emperyalizmin sosyalizmi, devrimci önderleri ve sosyalist kazanımları unutturma cabalarına verilmiş en iyi cevaptı. Tekelci burjuva basın-yayın kuruluşları ise, on binlerce insanı bir araya getiren bu devrimci eylemi gömmede göldü. Eski Demoklatik Almanya vatandaşlarının amnaya yoğun katılması, Alman emperyalizminin Doğu Alman devletini ve toprakları satın almasına rağmen, halk satın almadığını bir göstergesi sayılmaktadır.

76 yıl önce, emperyalist Alman burjuvazisi tarafından katledilen Alman proletaryasının devrimci önderleri Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'in anmak için on birleşme insan bir araya geldi. Anıyma Alman, Tarih, Kült ve çeşitli milletlerden ilerici, devrimci örgütler de katıldı. DHKC-Berlin Devrimci Halk Güçleri de pankartları, bayrakları ve kitleyleyile halkı katıldılar. Devrimci önderlerin şahiplenilmesi, emperyalizmin sosyalizmi, devrimci önderleri ve sosyalist kazanımları unutturma cabalarına verilmiş en iyi cevaptı. Tekelci burjuva basın-yayın kuruluşları ise, on binlerce insanı bir araya getiren bu devrimci eylemi gömmede göldü. Eski Demoklatik Almanya vatandaşlarının amnaya yoğun katılması, Alman emperyalizminin Doğu Alman devletini ve toprakları satın almasına rağmen, halk satın almadığını bir göstergesi sayılmaktadır.

The Guardian
17.1.1995/Londra

Zapatistalar, ordu birlikleri ve beyaz muhafızlar karşısında ellerindeki tüm olanaklarıyla çatışmaya hazırlar.

"Sevgili Onat, yan yana olmak da seninle hep aynı masada oldu. Dü-şün bana hak vereceksin. Hukuk Fakültesi kantininde de hani kavgaya etkili Fikile Arıtta de, Kültür Sanat Vakfı toplantısında da..."

(Hilmi Yavuz, Yeni Yüzyıl, 14.1.95) "Sonra otobüste Urkapamı Kırpı üzerinden Beyoğlu, Atlantik'e sosyal sandviç ve bira. Muteakiben 14.30 seansına ya Atlas, ya Saray ya da Melek ya da Ar ya da işle birşey... Muteakiben Baylan... Akşama da Hınskali... Yahu bu milyon mydık Onat?" (Yağmur Atsız, Yeni Yüzyıl, 14.1.95) "Her yanım buz gibi, beynim buz gibi... Milyonlara sözük ve imge saldıyor imgelemirime. Ama hiçbirini hiçbirini bile geçirmedi sevgili Onat."

(Özdemir İnce, Cumhuriyet, 13.1.95) "Gecen' yil Subatta Fransa'da birlikte katıldığımız siir çeviri semineri o çalışmanı yapıldığı 14. yüzyıldan kalma manastır, daha sonra Paris'te Maison de la Piesie'de de senin şifreleri okuyuşun canlandı gözlerime." (Cevat Çapan, Cumhuriyet, 13.1.95)

"Universite 1 den beri arkadaşım. İlk öykülerini aynı dergilerde birlikte yayınladık. İlk öykü kitaplarınızı kendi paramızda birlikte çıkardık."

(Erdal Öz, Yeni Yüzyıl, 14.1.95)

■ Onat Kutlar'ın katline tepkiler ve yanıt bekleyen bir soru:

Türkiyeli aydın ne zaman uyanacak?

• Bugün de yoksunuz, bugün de direniyorsunuz... Evlerde, sokaklarda gerçekleştirilen kalles katliamlara direniyorsunuz. Kürt köylerinin yakılıp, yıkılmasına, bir ulusun toptan imhaya çalışılmasına karşı direniyorsunuz. Kutlar'ın cenazesinde -belki siz de gördünüz- pankartlara ve sloganlara yansıyan "Gözetiminde Kayıp"lara direniyorsunuz. Halkın açlıkla ölüme mahkum edilmesini siz hiç ilgilendirmiyor. İnsan ister istemez merak ediyor: Eğer o bombalı saldırı olmasaydı ve yitirmeseydi 13-14 Ocak'lı gazetelerde neler yazacaktınız? Sinemamızın 100. yılının nasıl kutlanmasını gerektiğini mi; yoksa bilmem hangi şir ödülünün mi verileceğini mi?

Bu sözler gazeteci-yazar, sinema eleştirmeni Onat Kutlar'ın bir otelin kafeteryasına düzenlenen bombalı saldırıda yaşamını yitirmesinden arından dostları ve arkadaşlarıyla söyledi, yazıldı. Alıntılan uzun tutuk. Çünkü ülkemiz küçük burjuva aydınının dar pençeresi göstermesi ve bireyi yaklaşımsız sergilemesi açısından çarpıcı sözler bunlar.

Bir ilerciyi, aydın olduğunu. Ve geride kalan aydınların onun hakkında (ve aslında kendileri hakkında) söyleyebilecek şeyler ancak gezilip toplanır yerler, yapılan sohbetler, kendileri dışında kimseyi pek ilgilendirmeyen saatsatlı ürünler... Ve ölen insan, bir aydın. Yani yaşadığı çağı, o çağı insanlarının sorunlarını taşıyıp taşımadı, bu sorununla doğrudan doğruya cabalaması beklenen biri. Onun arından gozaydı doken dostların da beklenilen de farklı değildi. Ama yazdığı cizilenler arasında bunlar yok. Ya hiç olmasın ya tür şeyler ya da bugün dile getirilmesinden özellikle kaçınıyorlar. Her ki durumda da sonuç değişmiyor. Varılan nokta Türkiye aydınını kendini sorgulamaz sorumluludur.

Gazeteci-yazar Orhan Duru, "... bir umut ışığı göremeyeceğimiz bile bile direnmek mi?" diye soruyor. Onat Kutlar'ı hitaben yazdığı yazısında... Direnmeyiz Orhan bey, direnmeyiz...

Halkın geleceği, 12 Eylül karıştırdığı tanklarla, postallarla izleniyi çalıyor kalın youtkun. Kan uykusu infazlarında kurşunların devrimi ve emekçiler, youtkunu. Ele, dile, yüreğe ve beyne kilit vurulurken youtkunuz, direnmeyiz... Halkı yalnız koyup çekilken kendi köşelerine veya solukla yurtdışına alırken direnmeyiz... Bugün de yoksunuz, bugün de direniyorsunuz... Evlerde, sokaklarda gerçekleştirilen kalles katliamlara direniyorsunuz. Kürt köylerinin yakılıp, yıkılma-

sına, bir ulusun toptan imhaya çalışılmasına karşı direniyorsunuz. Kutlar'ın cenazesinde -belki siz de gördünüz- pankartlara ve sloganlara yansıyan "Gözetiminde Kayıplar"la direniyorsunuz. Halkın açlıkla ölüme mahkum edilmesini siz hiç ilgilendirmiyor. Çünkü ayaklarınız bu vatan topraklarına basıyor. Yürüncük halk sevgisiyle akıyor. Ümitsizlik halktan söz açmaydı da "toplumu" olarak derlendirdiğinizdir. Sizin için varsa noktası kendi dünyanız. O dünyaya dokunulmasını da istemez kıyamet kopsun...

İnsan ister istemez merak ediyor: Eğer o bombalı saldırı olmasaydı ve eğer Onat Kutlar yaşamını yitirmeseydi 13-14 Ocak'lı gazetelelerinde neler yazacaktınız? Sinemamızın 100. yılının nasıl kutlanmasını gerektiğini mi; yoksa bilmem hangi şir ödülünün mi verileceğini mi?

Direnmeyiz! Ve zaten "direnmek mi?" derken aynı zamanda direnmeyişi de itiraf ediyorsunuz. Çünkü direnisi belli bir zaman diliminde sınırlı olarak ele alınabilecek bir şey değildir. Ele yaşananların farkında olduğuna iddia eden aydın için bütün bir yaşam direnisi olmalıdır. Kaldı ki, aslında hiç bir zaman direnmeyişini ya anda da direnisi smeyişini yine kendiniz ne güzel açıklyorsunuz. "Nostalgik feryatlarını" dile getirirken "bir umut ışığı göremeyeceğimiz" bildi-

• "Şili'nin özgürlüğü uğruna ölen yığıl sinemacıların önünde saygıyla eğiliyoruz. Kahrolsun Pinochet ve öbür köpekler! Yaşasın yeryüzü lşçi sınıflarının yeryüzü devrimcilerinin dayanışması! Yaşasın Şili'de ve Türkiye'de sosyalizm için mücadele verenler!" Bu sözler kime ait? Bu sözler Onat Kutlar'a ait! Ne acı değil mi? Onat Kutlar, 1974'de Şili halkıyla dayanışmak amacıyla gerçekleştirilen bir toplantıda haykırıyor bu sese sahip ikamada. Bu yüzdten de bugün arından söyleneler bu kadar boş. Çünkü o, "Şili'de ve Türkiye'de sosyalizm için mücadele verenlerden" olmadı. Olmayı sürdüremedi. "Yeryüzü devrimcilerinin dayanışması"nı kararlılıkla savunarlardan biri olmadı.

Kısacası aydın "ödek", küçük burjuva aydını değil, proletar aydın olmalıdır. Toplumun ezilen basık gören kesimlerinin geleceği başka türlü savunulamaz.

İşçi sınıfının içinde bulunduğuy sosyalizm karşılar ve sahip oldukları bilinc düzeyi, onun aydın, üretin bir sınıf olabilmesinin önünde engeldir. Aydınlardan daha çok küçük ve orta burjuvaziyin içinde kıkmasını yil açan nesnellik küçük burjuva aydını için çoğu zaman bir ayrıcalık vesilesi olarak görülmüştür, kibirini, kendini beğenmişliğini doğurmıştır. Oysa bu nesnellik bir ayrıcalık dürtüsünden değil, görev ve sorumluluk bilincinin kaynağı olmalıdır.

Yeryüzünde Onat Kutlar'ından önce de aydımlar öldürüldü. Öldürülen aydımların arından daha önce de bir şeyler yazıldı,

hoşuna gidiyor: Cumhuriyet; sığınılacak liman, seriati ise taşlanacak şeytan oluveri... Sanki memleketle başka dert bela kalmamış gibi ille de laikiik...

Açlık, yoksulluk, katliam, soykırım; kısaca faşizm bir kenara bırakılmasın, ölen her aydının arından girtiklar patlatılıyor. "Türkiye İran Olmamacak" İyi hoş, Türkiye İran olmasın da bu halyle çok mu hoşunuza gidiyor Türkiye? Bunca sefaletin içinde İran olsak ne, olmasak ne! Düzen karıştığını dinci akımlara muflet boyutuna indirgeyebildiği, faşizmi

kendinize güldürdüğünüz ve onun ekmeğini yağ sürdüğünüzün farkında değil misiniz?...

Türkiyeli aydın bu çizgiyle tam da kontrenjili cinayetlerini pazarlayarlannı istediği noktadadır. Yönlünü, yolunu şaşırmış, devletin "azamet" karşısında daha bir küçülmüş ve -kabalı etsin veya etmesin- devletin icazeti altında aydınlar yaşama hale gelmişir. Korku öyle boyutlara varmıştır ki, Önemli Attila Dorsay, Yaşar Kemal'i yabancısı bir deride Kürt sorununu dile getirmesi üzerine Osmanlı sadrazamına öykünerek şunları yazıyor: "Bu devleti onları dışardan, biz içinden böyle teslim saldınaya uğrattığımız halde dayanıyor-sa, demek ki gerçekten güçlü devletmişir. Evet, devletin 'Korku' gibi bir beklisi olunca Bugün yaşamaya devam ederler, insan ve aydın duyarlılığını "Halice" karşı Piyer Lotide kahve içmeye" indirgiledik müddetçe de gerçek anlamda aydın olamamışlardır.

Dün "Şili'nin özgürlüğü uğruna ölen yığıl sinemacılar" sahipleniliyordu. Bugün o kadar yazdı gitmeye gerek yok -hemen yayınabırsanız Türkiye ve Kürdistan'ın özgürlüğü uğruna ölen devrimciler ise "aydınlarmız için sadece ayaküstü sohbetlerin konusu veya rahatlantı kaçırın, onlara kurtulmaya çalıştıkları germs düşüncelerinin hatırlatları karabasan kahrmanları". Dün "Kahrolsun Pinochet ve öbür köpekler!" deniliyordu. Bugün "öbür köpeklerden medet umuyoruz..." (devlet ve hükümet adamları) içinde bulundukları gaffetten uyararak cumhuriyetin temel ilkelerine şayarak demokrasi ve özgürlükleri savunarak onun (Onat Kutlar'ın) canına ve kanına olan borçlarını ödeyebilirler." (Özdemir İnce Cumhuriyet 15.1.95)

Özdemir İnce'nin bu satırlarından içerdigi devletten care bekleyen bir haline kızanlar, hemen ertesi gün kuzmak için acele ettiklerini anılıyorlar... Tv ekranlarındaki iki kadına takılı yörzleri. Bir taneisi bütün sevimlisizliği Başbakan Tanış Çiller, diğeri de spiker söyleyince tanısı oluyorlar: Onat Kutlar'ın işi Filiz Kutlar. Başbakan Filiz hanımın eşinin

• Açlık, yoksulluk, katliam, soykırım; kısaca faşizm bir kenara bırakılmasın, ölen her aydının arından girtiklar patlatılıyor. "Türkiye İran Olmamacak!" İyi hoş, Türkiye İran olmasın da bu halyle çok mu hoşunuza gidiyor Türkiye? Bunca sefaletin içinde İran olsak ne, olmasak ne! Düzen karıştığını dinci akımlara muhalefet boyutuna indirgeyebildiği, faşizmi kendinize güldürdüğünüzün ve onun ekmeğine yağ sürdüğünüzün farkında değil misiniz?... Türkiyeli aydın bu çizgiyle tam da kontrenjili cinayetlerini pazarlayarlannı istediği noktadadır. Yönlünü, yolunu şaşırmış, devletin "azamet" karşısında daha bir küçülmüş ve -kabalı etsin veya etmesin- devletin icazeti altında aydınlık yapar hale gelmişir.

İki tarafın arasında olanı horlayan kinizden hızla uzaklaşıyoruz. Halkın değer yarıllarına yabancısı yaşamı biçimini terk ettiklerdi. Killelerle kaynaşmadılar, onları cı karımların savunması "aydın" olunamaz. Ol-sa olsa, küçük burjuva aydın olunuz. Onun de kerameti kendinden menkuldir.

Bağımsızlık adına "tarafsız" olmalarıdır. Örneğin, "Siz şiddetle karşı" derken sömürücü devlete devrimcilerin uyguladığı şiddet aydınlar için bir kısımdır. Çünkü bu şiddetle bir taneisi haksız olan eskiyi, çürüyen korumaya çalışırken, diğeri halkı olarak yeniyi gere toponum ebesi işlevini görür.

Gaybapıklı, uzlaşmacılık, döneltik reddet-kemildir aydın. Bunlarla arasında kalın çiz-giler çekebilmezler.

Kitleleri tanımayan esasta onları horlayan kinizden hızla uzaklaşıyoruz. Halkın değer yarıllarına yabancısı yaşamı biçimini terk ettiklerdi. Killelerle kaynaşmadılar, onları cı karımların savunması "aydın" olunamaz. Ol-sa olsa, küçük burjuva aydın olunuz. Onun de kerameti kendinden menkuldir.

Biz bu filmi görmüştük

30 Aralık 1994 günü "The Marmara Oteli"nin kafeteryasında patlayan bombayla ağır yaralanan ve 12 gün sonra kurtulanlaarak ölen gazeteci-yazar, sinema eleştirmeni Onat Kutlar, 14 Ocak günü binlerce kişinin katıldığı bir törene toprağa verildi.

Onat Kutlar'ın cenaze törenine katılan binlerce kişi Cumhuriyet gazetesi önünde, Tesviye Camii'nde ve burarlardan başlayıp polis barikatlarıyla kesilen yürüyüşlerde sık sık "Kahrolsun MIT, CIA, Kontrenjilla", "Yobazların İple-i Sermayenin Elinde" ve "Kahrolsun Faşizm" gibi sloganları atarken, bir yandan da "Türkiye Laikdir Laik Kalacak", "Türkiye İran Olmamacak" gibi sloganlara atıldı. Polis, sabah Çağaloğlu'ndan beri yığınakla engellemeye çalışırken, devlet erkanı ve devlet kalfatları "halkın teröre artik yer" dediğini söylemeye devam ediyorlardı.

Cenaze törenine katılan -pek çok Onat Kutlar'ı tanımayan- emekçilerin büyük bir kısmı "kontrenjilla"dan, "devlet terörü"nden söz eden sloganlar atarken, bir kısım insan "laiklik", "yobazlar" ekşinden sloganlar atıyordu. Bu ikili görünüme rağmen, düzenin teşhirinin ağırlık kazandığı noktada, yürüyüşlerinin engellendiği dikkati çekti. "Halk" gerçekten de "teröre lanet" okuyordu. Bu yüzdten yürütüldü!

Bir gün sonraki Cumhuriyet'te "Yeter Artık!" başlığı altında "Peki toplumun ortak eğilimi böyleken, terörün önüne neden geçilemiyor?" sorusu soruluyordu.

Bu sorunun yanıtı bir gün önce verilmişti, ama Cumhuriyet görmekteki ertir ediyordu. "Devlet" diyen, "kontrenjilla" diyen sloganları atan "bir bölük genç"ti Cumhuriyet'e göre.

"Onat Kutlar'ın da katili bulunmamacak" diyebilten Cumhuriyet yazarları, kendi arkadaşları katillerini teşhir etmek yerine, "seriat'a katil almakta ertir ediyorlardı. "Yobazların iple-i sermayenin elinde" dediği miydi yoksa?

Evet, "her türlü şiddet" karşı "düzenin şiddetini onayla-van, hatla az bulan bir anlayışla karşılaşıyor. Kutlar'ın öldüğü gün, Diyarbakır'da dört devrimci öğrenci katledili-yor, yine köyler yakılıyor, kayıplara yenileri ekleniyor, iş-kence bütün hıyızla devam ediyor ve Cumhuriyet bütün bunları yavan "devlet!", "hükümet!" terörün önünü alması için "göreve" çağırıyor.

"Devlet"in buna verdiği yanıt ise yeni katliamlardan başka bir şey değil. Çünkü devlet "görev" ni yapıyor!

Açlıkla, sefaletle yüz yüze bırakılan halkın, ulusal hakları isteyen Kürt ulusunun karşısına daha fazla terörle çıkıyor devlet. Besleyip palazlandırdığı şifli faşistlerle, yit-verdiği gençlikle çıkıyor... Öndan sonra "her türlü şiddet la-netleyelim" diyor kalkıyorlar.

Önyıllardır terörü bastırıldığı kesimler arasında yedek-lemeye çalışıyor böylece. Ve arkadaşlarını kurban veren ay-dınlar "bu tür türlü şiddet karşı" devletin safında yer alıyor-lar.

Bu devlet bunu hep yapıyor. Bu aydınları bunu hep yutu-yor.

"Biz bu filmi daha önce görmüştük" diyoruz.

vefatından duyduğu üzüntüyle dile getirmeye gelmiş; yüzdinde istediği zaman takinabildiği o ağırlıklı ifadeyle terörden, hükümetten uzaklaşarak, "devlet" karşısında daha bir küçülmüş ve -kabalı etsin veya etmesin- devletin icazeti altında aydınlık yapar hale gelmişir.

Ülkemiz aydınlarına "gelin devrimci saflara, parti-cephem in öncülüğünde birlikte mü-cadele edelim" demiyoruz. En azından simdilik meseleyle daha gerçekçi bakma adına yamponuz böyle bir çağrıyı. Ayrica böyle bir çağrıyı alan "aydınlarmız kendisine akl ve-ridiğini düşüncelere aslağıladığı hissine kapı-lacıkla; yava parti-cephe adını duyduğunda o bildik şiddet karşıtlarının depreşeceğini kestirebiliyoruz.

Türkiyeli aydın hiç olmasın 12. yüzyıl burjuva aydınının Robes peşinen sözlerine kulak verin. Bu sözlerin gereğini yaptında onun çok korkulu ilk adımı attığını da gö-recektir. "Kurtulm dayanılmaz olduğu yerde halka işyan etmesini söylemeyen, ona ilmi-lik telkin eden alcağın biridir!" Yoksa bu yar-gıdan kimse kaçamaz!

Tütünçünün bebeleri tarlada büyür...

Tütün üreticileri Amasya yöresinde TÜYAD'da örgütlendi

"Tütün, tütün, tütün! Yettin canımıza gayr. Gece tarlaya kırmaya git, gündüz dizmekle uğraş. Yine de elde yok, avuçta yok. Neden dokeriz bu tütünü bilmem. Atamızdan, dedemizden miras diye mi yoksa... Yoksula bu yıl para eder de borçlularımızı kapatır umudu mu? Umut... Umudu batırın!"

(Merzifon Halk Sahnesi'nin "Altın Yapraklı Sabır" adlı oyunundan)

Tütünçünün bebeleri tarlada büyür...

Birkaç aylık bebegini beş gün tütün külesini iki yaşındakilerin karyolası, dört yaşındakilerin yuvasıdır. Sabah ayazından çatlamış elileri ve dudaklarıyla yemek yemekte güçlük çekerler. Kadınların işi işe daha zordur. Herksten önce yataktan kalkan, yemeği, eşini ve çocuklarını tarlaya gidebilecek şekilde hazırlayan kadınlardır. Tarladan döndüğünde erkeler dinlenirken, yemeği hazırlayan kadınlar çocuklarını yatağına yatırır. Kendi tarlasındaki ürünü olgunlaştığına, gerektiğinde tefecinin tarlasına ücretsiz gidene de odur. Ömrü her tarlada geçer. İnsanlar yaşadıkları burala haksızlıklarla, adaletsizliklerle karşı oyle ve kin doludur. Herkes devlete, tefeciyi, tüccarı, tekele, ekspere düş bilemezler. Bir araya geldiklerinde, bu işlerin böyle gitmesini gerektiğini, mutlaka hep birlikte tepki göstermek gerektiğini dile getirirler. Ancak Örgütülü mücadelenin tarlalarındaki güç ve olgunluğu değillerdir. Birilerinin gelip kendilerini örgütlemesini, onlara yol göstermesini, mücadele araç ve olanaklarını sunmasını beklerler. Ne devletin, ne tüccarın, ne de tefecinin insafı vardır. Gece ayaz, sabaha karşı öğe ve gündüz kızgın güneş altında 14-15 saat çalışan tütün üreticileri, Tekel-tüccar-tefeciler-bankacı bezirganlar tarafından sömürünün en katmerlisine tabi tutulurlar. Sömürücüler tarafından açığa ve yoksulluğa adeta mahkum edilmek istenen tütün üreticilerinin sorunlarını, kendi anlatımlarıyla dile getirmek amacıyla onlara çeşitli sorular yöneltilir:

- Yılın 12 ayının bile yeterli gelmediği, bilmek bilmeyen bir emeğin ürünü olan tütün, fidelemin yetistirdi meye başlanmasından itibaren han giş aşımlardan geçiyor?

- Şubat ayından itibaren tütün fidelelerini yetistirmek için, ikel sera bilimin de tütün ocağınca hazırlıyorlar. Bu ocaqları her gün bakımı gerekiyor. Fideleleri suya koyuyor, laçlıyor, havalandırıyor ve gündüzi yabarı otağı aydınlatıyor. Bu işlemler ne bir saat ödemeye, ne de bir saat sonra yapılmaz. Her işi zamanında yapmak zorundadır. Bu işlemler Mayıs ayına kadar böyle devam eder.

Ocaklarda büyüttüğümüz fideleri, Nisan sonunda veya Mayıs ayında tek tek açılan anklara elerle dikeriz. Daha sonra ilk çapası otağı aydınlatır, ardından ikinci çapası ve ilaçlaması yapılır. Bu esnada Haziran sonuna gelmişir ve tütün kırmaya başlanır. Tütün kırma için gece 01.00-02.00 aralığında tarlaya gider, tütün yapraklarını tek tek eler kırar. Tütün kırma işi, gündüz saat 10.00'a kadar devam eder. Sabah 15 ay, teslim ettirmiş tütünün parasını almamız ise 17 ayı bulabilmektir. Yani daha elimize o yıl teslim ettiğimiz tütünün parası bile gemediği halde, gelecek yıl tütününü kırılma aşamasına bile gelir.

- Pekli, ürettiği tütünün parası 17 ay sonra eline geçen yoksul üretici hem o yıl teslim ettiği tütünün, hem de bu arada kırılma aşamasına gelen bir sonraki yılın ürününün masraflarını birlikte kendisinin ve ailesinin geçimini için yapaçağı masrafları nasıl ve nereden karşılayabilmektedir?

- Üreticiler 17 ay içinde yalnızca bir defa, ki o da teslim etmeyi taahhüt ettiği tütüne karşılık olarak göstermek bir avans verir. Ve bu avans hiçbir işe yaramaz. Geri kalan yıl giderlerimiz, hatırımsız varsa bankaya, yoksula feciye yö borçlanarak karşılamaya çalışırız.

- Üreticiler 17 ay içinde yalnızca bir defa, ki o da teslim etmeyi taahhüt ettiği tütüne karşılık olarak göstermek bir avans verir. Ve bu avans hiçbir işe yaramaz. Geri kalan yıl giderlerimiz, hatırımsız varsa bankaya, yoksula feciye yö borçlanarak karşılamaya çalışırız.

yerde ona ne kadar minnettar olduğunı göstermesi, başkalarının yanında onu dırek yeni müşteriler bulması, tütün için kırma ve çapalama işini gönderecek, tefecinin işine ne kadar yaradığına göre değişmektedir. Üreticiler, sırası rengini tefecilerin belirlediği blok oylardır. Seçim sandıklıandaki oylar dağılımı birkaç tefecî tarafından belirlenir. Bu durum da tefeciyi ekonomik, sosyal ve sırası yünden bölgede güç haline getirir.

- Üreticiler devlete ya da tüccara satarlarken, tütün üreticisinin herhangi bir pazarlık gücü var mıdır? Örneğin, tütünün kalitesini ve fiyatının devlet ve tüccar tarafından tek yanlı olarak belirlenmesine itiraz edebilir mi? Ya da "satmıyorum" diyebilir mi?

- Üretici tütününü en kaliteli şekilde ürettiğinde, yılda sadece bir kez pazarı olan ürününün satışında hiçbir pazarlık gücü yoktur. Fiyatı beğenmeyerek tütününü satmama diye bir kışkırmı müz söz konusu değildir. İlk tütün ekim izni alındığından yaptığımız sözleşmeye göre, ekmeçimiz alana başlı olarak belli bir miktar tütünü teslim etmeyi be ya bırakmak bile, zaten tütün bir yıl da bekleyemez. Çünkü bekletirse ev de çürür.

- Ekspertler tarafından, tütünün kalitesi ne şekilde belirleniyor?

Bir defasında Acıpayım bölgesinde, ilk ekspere, zengin üreticileri yaylada alem yaparken bu insanlar tarafından basılmışlar, bir çift dövülerek teşhir edilmişlerdi. Bu ve benzeri tepkisel eylemler, yoksul üreticiler arasında büyük bir sempati yaratmıştır. Yine başka bir defa, köye dışından gelen bir tefecî, önemli bir miktarda borç para dağıtıp, borç hanesindeki rakamları boş olarak aldığı senetlerle dönerken, yolu kesilere silahı elinden alındıktan sonra, o köyden topladığı senetleri ve aynı şekilde başka köylerden insanlara alif on senetleri ile imha edildi. Bu ve benzeri olaylarda devletin güvenliğini güvence ve tefeciyi açka çıkarak bu cüretkar insanlara "hadlerini" bilmek için ayıracı soruşturma yapılar, ama sonuç alamadılar.

- Tütün emekçilerinin '80 öncesi durumu ile bugün arasında ne gibi farklar gözlenebilir?

- Cunta gelmeden önce bugünkü gibi örgütsüz değildi. Özellikle Akhisar bölgesi devrimcileri yoğun oldukları bir yerdi ve buşara "Küçük Moskva" denirdi. Bizler de devrimcilerle birlikte sendikalaştık (Tütün-Sen).

- "80'den önce açıklanan taban fiyatı karşı her yerde eylemler, mitingler yapıyor. On bilere köylü, şehre gelip seslerini duyuyor. Taban fiyatı yükselinceye kadar köylümizi dön-

- Tütün emekçilerinin '80 öncesi durumu ile bugün arasında ne gibi farklar gözlenebilir?

- Cunta gelmeden önce bugünkü gibi örgütsüz değildi. Özellikle Akhisar bölgesi devrimcileri yoğun oldukları bir yerdi ve buşara "Küçük Moskva" denirdi. Bizler de devrimcilerle birlikte sendikalaştık (Tütün-Sen).

- "80'den önce açıklanan taban fiyatı karşı her yerde eylemler, mitingler yapıyor. On bilere köylü, şehre gelip seslerini duyuyor. Taban fiyatı yükselinceye kadar köylümizi dön-

- Tütün emekçilerinin '80 öncesi durumu ile bugün arasında ne gibi farklar gözlenebilir?

ne düşük kalitede olsa bile başlıyavt verilir. Özellikle ileri, demokrat kesimlerin TÜYAD'a Gırad bile olsa kapa fiyatına göbebilir.

- Bu yoksul insanların Öfkelerini, kızgınlıklarını eylemliliklere dönüştürerek örgütüllükten yoksun olmalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Tütünçüler, tarım üreticilerinin hiçbir örgütllüğe sahip olmayan kesimidir. Bazı yerlerde tütün kooperatifleri olmasına rağmen, özünde bizlere hiçbir katkıları yoktur. Kooperatif yöneticileri zengin üreticiler ve tefecilerden oluşur. Üreticiler arasında blok oyları olduğundan ve yine üreticilerin daha önce anıttığımız gibi onlara göbe olmasından dolayı her yıl tadımları yeti neticî olur. Baza kooperatiflerde tütün ocağını için naylon, ilaç, ip, keten çuval, ilaçlama makinesi vb. tarım araç ve gereçleri satılır. Fiyatları ise piyasadakilerle aynıdır. Yine de buralardan alınmanın tek cazip yönü, fazla olmak koşuluyla tütün parası alınmıyca kadar vadeli olmasındadır. Yani özünde kooperatiflerin bizim gibi yoksul üreticilere hiçbir yararı yoktur.

Yoksul üreticiler günlük basını veya ülkede ne olup bittiğini takip edemezler. Kültürel, sosyal, siyasal birçok yönden de gerilerdir. Bu nedenle kendi iç dinamikleriyle tefeciyi, ekspere ve devlet politikalarına karşı örgütlenip mücadele veremezler. Ama yine de zaman zaman tepki göstermek gerektiğini ananlar, karşı gülere hadineler bilmemek isteyen atak, cesaretliler insanlar da çıkar. Buradan geçmişte de örnekler vardır.

Bir defasında Acıpayım bölgesinde, ilk ekspere, zengin üreticileri yaylada alem yaparken bu insanlar tarafından basılmışlar, bir çift dövülerek teşhir edilmişlerdi. Bu ve benzeri tepkisel eylemler, yoksul üreticiler arasında büyük bir sempati yaratmıştır. Yine başka bir defa, köye dışından gelen bir tefecî, önemli bir miktarda borç para dağıtıp, borç hanesindeki rakamları boş olarak aldığı senetlerle dönerken, yolu kesilere silahı elinden alındıktan sonra, o köyden topladığı senetleri ve aynı şekilde başka köylerden insanlara alif on senetleri ile imha edildi. Bu ve benzeri olaylarda devletin güvenliğini güvence ve tefeciyi açka çıkarak bu cüretkar insanlara "hadlerini" bilmek için ayıracı soruşturma yapılar, ama sonuç alamadılar.

- Tütün emekçilerinin '80 öncesi durumu ile bugün arasında ne gibi farklar gözlenebilir?

- Cunta gelmeden önce bugünkü gibi örgütsüz değildi. Özellikle Akhisar bölgesi devrimcileri yoğun oldukları bir yerdi ve buşara "Küçük Moskva" denirdi. Bizler de devrimcilerle birlikte sendikalaştık (Tütün-Sen).

- "80'den önce açıklanan taban fiyatı karşı her yerde eylemler, mitingler yapıyor. On bilere köylü, şehre gelip seslerini duyuyor. Taban fiyatı yükselinceye kadar köylümizi dön-

- Tütün emekçilerinin '80 öncesi durumu ile bugün arasında ne gibi farklar gözlenebilir?

- Cunta gelmeden önce bugünkü gibi örgütsüz değildi. Özellikle Akhisar bölgesi devrimcileri yoğun oldukları bir yerdi ve buşara "Küçük Moskva" denirdi. Bizler de devrimcilerle birlikte sendikalaştık (Tütün-Sen).

meveçegimizi söylüyorduk. Bunları toplu halde yaptığımızdan, devlet aynı göde fiyatları yükseltmek zorunda kaldı. O zamanlar bizim sendikalarımız, demeklerimiz vardı. Onlar bize yol gösteriler. Tüccarın veya tekelin üreticilerimizle bakmaya geldiklerinde, sendika veya demektaki yöneticilerle birlikte kalite belirmesi yapaatları.

- 80 öncesi yapılan üretici mitinglerine on binler katıldı. Bu mitinglerin geçmişte Ma-hirleri, Denizleri, kadim uzandı. Onlar da 70'lerde Akhisar'da tütün mitingleri düzenleyip konuşmalar yapıp ve birler-ge köylü yitürye-ge geyirdi.

- Devlet tarafından tütün ekimine kota getirilmesi sizce üreticilere ne gibi sorunlar da beraberinde getirebilir?

- Tütün kota konulmasıyla durumumuz daha kötüleşti. Daha önce düşük taban fiyatından fazla etkilenecek ve süründen kazanacak kişi fazla ekim yapıyor. Şimdi kota ile birlikte birçokumuz tütünölüğü bırakmak zorunda kaldık. Daha şimdiden bu durumdan etkilenen köylüler topraklarını, tarlaforlarını satmaya başladılar bile. Devlet ekote kota uygulayacaksa ve zararımızın karşılığını ödese ya da des teklemeye alımı yapaçağı ürün belirmiş.

- Tütün ekemek arazileri olmayan ya da ekim için verilmeyen dağ köylerinde tütün ekiminde çalıştırılmak üzere, kıranları yoksul köylüler de sömürünün en katmerlisini yaşıyor. Hicbir sosyal güvenceye sahip olmadığımız köyde 14-15 saat yarı fiyatına çalıştırılan tütün işçileri ile, işçilerin "aga" diye adlandırdıkları zengin üreticiler arasında ne tür bir sömür ilişkisi şekillenmektedir?

- Zengin üreticiler, tütün ekemek ya da ekim için verilmeyen dağ köylerinde tütün ekiminde çalıştırılmak üzere, kıranları yoksul köylüler de sömürünün en katmerlisini yaşıyor. Hicbir sosyal güvenceye sahip olmadığımız köyde 14-15 saat yarı fiyatına çalıştırılan tütün işçileri ile, işçilerin "aga" diye adlandırdıkları zengin üreticiler arasında ne tür bir sömür ilişkisi şekillenmektedir?

- Zengin üreticiler, tütün ekemek ya da ekim için verilmeyen dağ köylerinde tütün ekiminde çalıştırılmak üzere, kıranları yoksul köylüler de sömürünün en katmerlisini yaşıyor. Hicbir sosyal güvenceye sahip olmadığımız köyde 14-15 saat yarı fiyatına çalıştırılan tütün işçileri ile, işçilerin "aga" diye adlandırdıkları zengin üreticiler arasında ne tür bir sömür ilişkisi şekillenmektedir?

meyen bazı dağ köylerinde tütünde çalıştırılmak üzere işçi getirirler. Bu sistem şöyle işler: Zengin üretici, işçi getiren dağ köylerine gider. Köyde "daybaşı" denilen hatırı, bu işe uygun işçi sımsını ile anlaşılar. Daybaşı sadece kadınlardan oluşur (bazen de hiç başkaldırmayacak ve kadına verilecek ücret kabul eden erkekler de olabilir) işçileri anlaşılar. Kişin yiyecek, içecek, giyecek parası olmayan bu yoksul köylülerin at paraya ihtiyacı olduğundan pazarlık güleri da yoksul. Bu nedenle normal üreticilerin fiyatına anlaşmak zorunda kalırlar. Anlaşma yapılar işçilere, daha geldiğinde çalışılacakları 4-5 aylık ücretlerinin yarıya yakını avans olarak ödenir. Çalışacakları günlerde amele ücretleri, işin öncesinde yapılan pazarlıkta göre isterse üç kat artsa bile sözlerinden dönmeler. Baharda bu insanlar, evlerinden, eğlenderinden ve çocuklarından ayrıp, "aga'nın gösterdiği gibi" her bir yere, birer yatacık geçerek yerleşirler. Anlatıldığı sürece işin devamını yaparlar, boşa katıldığında da yine ağaları tarafından sonra kışın güneş altında tütün işçileri denilen kadınlardan oluşur. Kadınlr yanlarında çocuklarını getiremezler. Getirirse aya, üretimin düşeceğini hesap eder. Feodal bir yapıdan gelen kadın işçilerin hiçbir başkaldırma, hak isteme gibi talepleri de olmaz. Aga ne derse onlar yaparlar.

Tütün işçileri de tıpkı yoksul üreticiler gibi örgütsüzdürler. Sorunlarına sahip çıkacak, onları sarsacak herhangi bir örgütüllükleri yoktur. Böylesine bir çarkın içinde aya, yarı fiyatına işçi çalıştırarak kazanırken, daybaşı da böylesi bir tezgahın çarkı olmasından dolayı ağı tarafından dönmeye ödülenedir. Daybaşı, ayrıca çalıştırdığı işçi getirdiği işçilerin de "onlara iş bulduğunu işi" komisyon alır. Gecenin 01.00-02.00'ünde tarlaya gidip öğleden sonra 16.00-17.00'ye kadar çalışan bu insanlar, gece ile gündüz arasındakı işi dardılar, (gece ayaz, sabaha kade öğe, öğleden sonra kışın güneş altında 14-15 saat çalışır) işçileri beslenmeden ve ailesinden ayrılmış psikolojik olumsuzluğundan sık sık hasta olurlar.

- Son olarak sizleri açığız, yoksul suluğa mahkum etmek isteyenlere gazeteler aracılığıyla iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

- Evet, buşare kadar ha bu yıl, ha bir daha ki yıl diyerek borcumuzu silbime umuduna eğil biçtiğimiz topraklara bizi deri görmek isteyenlere el bette bir diyecem var, şunu işi bilsinler ki, yalnızca ve yalnızca olduğumuz düşüncülerimizden yarıyoruz. Çarkıcaların bizi deri yine yalnız bırakmaya caklar...

Egeli tütün üreticisinin tarihinde onurlu bir sayfa

13 Şubat 1990... Akhisar

Ege bölgesindeki tütün üreticileri deri bölgelerdeki üreticilere göre nispeten daha örgütlü, daha fazla birlikte hareket etme eğilimi içindedir. Böylesi bir gelişen gelişmesinde Ege tütün üreticilerinin devrimcileri olan taşkımlığına da önemli bir payı vardır. Özellikle Akhisar bölgesi ve çevre köylerinde 70'li yılların başında DEV-GENÇ'lerin "Tütün Sömürüne Son" temel sloganıyla çalışmalar yapmışlar, tütün üreticilerinin kooperatifleşme, sendikalaşması yönünde adımlarına katkıda bulunmuşlardır.

Bu yıllar tütün üreticilerinin düşük taban fiyatlarına karşı tepkilerini mitinglerle, gösterilerle ortaya koyduğu yıllardı ve gelecekle ilgili çok salması sağlandı. İşte böyle bir gelişen sahip olan Akhisarlı tütün üreticileri arasında geçen saskun yıllardan sonra 13 Şubat 1990 günü öfkelerini haykırdılar. Yıllardır düşük taban fiyatı mahkum edildikleri, Tekel-tüccar işbirliği ile alenen sömürülme ve insan verine bile konuşmadığı yoksul suluğa, buşare kadar ha bu yıl, ha bir daha ki yıl diyerek borcumuzu silbime umuduna eğil biçtiğimiz topraklara bizi deri görmek isteyenlere el bette bir diyecem var, şunu işi bilsinler ki, yalnızca ve yalnızca olduğumuz düşüncülerimizden yarıyoruz. Çarkıcaların bizi deri yine yalnız bırakmaya caklar...

Ekidatara ve tüm bu politikaların beslediği kaynağa. Amerikan emperyalizmine yönelik. Saatler boyu sürer gösteride tüccara ait yazınahaneler ve Tekel taşınkları, sloganlar hedefli de gösteriyordu: "Tütünde Sömürüne Son", "Kahrolsun İktidar", "Kahrolsun Tekel-Tüccar İşbirliği", "İhtilâmet İstia", "Çiftçiler El Ele", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi", "Kahrolsun Biziz Yöneten de Biz Olacağız"...

Akhisarlı tütün üreticileri 13 şubat 1990'da yıllardır mahkum edildikleri düşük taban fiyatına, tüccar sömürüne ve iktidara karşı öfkelerini sokaklara taşıdılar.